

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಡಿಸೆಂಬರ್ 1978

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚಕ್ರ ಕಾಣಿ'

ಸಂಪಾದಕರು : ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಬಿರಲಿರುವ "೧೯೭೯" ಬಾಲ ಸಂವತ್ಸರವೆಂದು ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಅಮಲಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದೇಶದ ೩೦ ಕೋಟಿ ಬಾಲರ ಪರವಾಗಿ "ಚಂದಮಾಮ" ಬಾಲ ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂವತ್ಸರವಿಡೀ ಚಂದ ಮಾಮವು "ಪುರಾಣ ಬಾಲರ" ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಷೋಬಿನ ಗೆದ್ದ ಕಥಾಶೀರ್ಷಿಕೆ : ಹೀಗಾದ್ರೂ, ಭಕ್ತಿ ಯಾಕೆ ಬೇಕೋ? ಕಳುಹಿಸಿದವರು : ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ರಾವ್, ಪಿ, ಶೇಷಾದ್ರಿ, ರೋಡ್ - ೫೬೦೦೦೯

ಅಮರನಾಣಿ

ಅನುಕೂಲಾಂ ವಿಮಲಾಂಗೀಂ ಕುಲಜಾಂ
ಕುಶಲಾಂ ಸುತೀಲ ಸಂಪನ್ನಾಂ
ಪಂಚಲಕಾರಾಂ ಭಾರ್ಯಾಂ ಪುರುಷಃ
ಪುಣ್ಯೋದಯಾಲ್ಲಭತೇ

೩.

[ಅನುಕೂಲವಶಿಯೂ, ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬಿದವಳೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣದವಳೂ, ಜಾಣೆಯಾದವಳೂ ಗಂಡನ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಸಿಕ್ಕುವಳು.]

ಸಂಪುಟ: ೬೦

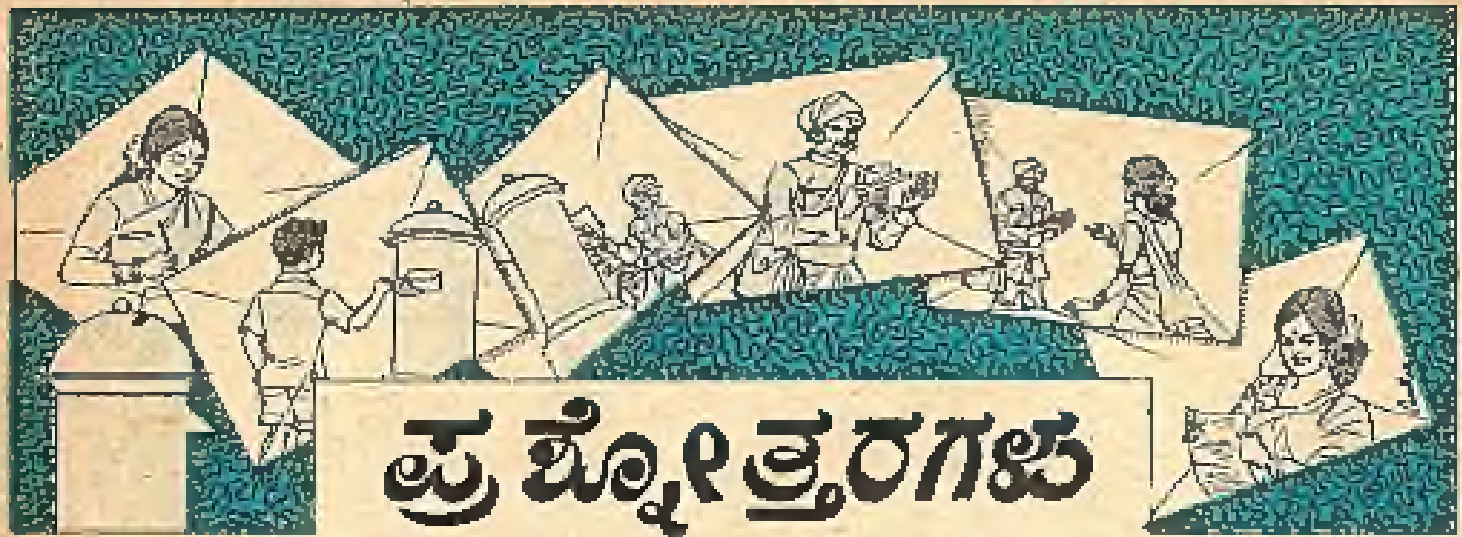
ಡಿಸೆಂಬರ್ '೭೮

ಸಂಚಿಕೆ: ೬

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೧-೨೫

:: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೫-೦೦

ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

ಶ್ರೀ: ಹರಿ ವಿ. ರಾಮಲಿ, ಛಂಡಿಪೂರ್ (ಕರ್ನಾಟಕ)

ಪ್ರ: ಹಣ ಎಂಬ ವಸ್ತು ಹೇಗೆ ಬಂತು ?

ಉ: ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಡಾದಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ದೇಶಾದ ಸುವಸ್ತು, ಅಂದರೆ ತಿಂಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ಲಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮನುಷ್ಯನು ಆಹಾರವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು, ಅಥವಾ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಮೃಗಗಳ ಚರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟೆಗಳಾಗಿಯೂ, ಮನೆಯ ಆಚ್ಚಾದನೆಗಳಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಬೇಕಾದ ಸುವಸ್ತುನ್ನು ತಾನೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದನು. ಪ್ರವಸಾಯಂಥಾ ಏಲಂ ಪೋಷಣೆಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಂತೆ, ಕೃಷಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಹತ್ತು ಮಂದಿಗೆ ಉಪಹಾರಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವ ದಿಶೆಗೆ ಬಂದನು.

ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆನೇಕರು ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಮ್ಮಾರಿಕೆ, ಕುಂಬಾರಿಕೆ, ಬಡಗಿ, ಶಿಲ್ಪಿ, ಅಭರಣ ತಯಾರಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕರೆತು. ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಸುವಸ್ತುನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ವಾಯಿತು.

ಇದೇ ಪರಿಣಾಮ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಂಘಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು. ಅಂದರೆ ಆನೇಕ ಸಂಘಗಳು ತಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಲು ಶಕ್ತವಾದುವು. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಘಗಳೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಸುವಸ್ತುನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಂತಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ವಿನಿಮಯದ ಮೂಲಕ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಹರಡಿ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು.

ಅದರ ಕೇವಲ ಸುವಸ್ತುನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಕರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯೋಜನವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭವಿದೆ. ಮಾತಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಹತ್ತಿರ ಸ್ವಲ್ಪ ಧಾನ್ಯವೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕುಂಬಾರನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲವು ಮಡಿಕೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾದುವೆಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಪದ್ಧಂತದಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕಿ ಇಬ್ಬರೂ. ಅದರ ವರ್ತಕನು ಹತ್ತು ಮಂದಿಗಳಿಂದ ಉಳಿದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಮೊದ್ಡ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಗಿರಾಕಿಗಳು ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಾರಬಹುದು.

ಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾರುವುದು ಎಂಬಾಗ ಬೇರೆಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೇಗೋ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ಹಣ. (ಮೊದಲದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಾಕೃತ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವು ಕವಡಿ ಮುಂತಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಲಾವದೆಯಾಯಿತು.) ತಾಮ್ರ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರಗಳಿಂದಾದ ಈ ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೊತ್ತದಿಂದಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯ ಬೆಲೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಪದವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನೂರು ತಿಂಗಳು ಹಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ನೂರು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಲೆಯ ವಿಶೇಷ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ವಾಗುಣಿತ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗದು.

ಲಬ್ಧಪ್ರಣಾತ

೩೫

ನರಿಯ ಮೂತು ಕೇಳಿ ಲಂಬಕರ್ಣ ಕತ್ತಿಗೆ ತೀವ್ರ ವಾದ ಅಸಕ್ತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ನರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಅವಸರಪಟ್ಟಿತು. ನರಿ ಗೆದ್ದನೆಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಿಂಹದ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

ಕತ್ತಿ ಏನೂ ಹೆದರದೆ ಬಹುನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಾತುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಂಹ, ಹಸುವೆಯ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಮಂಶಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಕತ್ತಿ ಯನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಿ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಅದೇ ಮೋಸವಾಯಿತು.

ಅದು ಬೇಕಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದುದರಿಂದ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದಾಗಿ ಅದನ್ನು ದಾಟಿ ದೂರಬಿತ್ತು. ಮೊದಲೇ ಗಾಯ ಗೊಂಡ ಸಿಂಹವಾದುದರಿಂದ, ಹಾರಿದ ಆಯಾಸ ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಕದಲಲಾರದೆ ಹೋಯಿತು.

ಸಿಂಹವು ಹಾಗೆ ಹಾರಿದುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕತ್ತೆಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಿಂಹವೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಇದ್ದ

ಕೃದ್ಧ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸಿಡಿಲುದಿದ್ದ ಹಾಗಾಗಿ. ಭೀತಿಯಿಂದ ಅದರ ಬುದ್ಧಿಮಂಶಾಯಿತು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಓಡುತ್ತ ಒಂದುನಾರಿ ಅದು ತಿರುಗಿನೋಡಿದಾಗ, ಭಯಂಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರೂರವಾದ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ, ಕೆಂಪಗಿನ ಕಣ್ಣು ಗಳಿಂದ ಯಾವುದೋ ಮೃಗ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡು ವಂತೆ ಕಾಣಲು, ಅದು ಗ್ರಾಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿತು. ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲೆ ಬಂದಂತಾದ ಸಿಂಹ ಅದನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಲಾಗದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡಿತು. ಅಷ್ಟೇ. ಕೈಗೆ ಬಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬಾರದೆ ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ !

ನರಿ ಸಿಂಹವನ್ನು ನೋಡಿ. "ಏನಿದು ? ನನ್ನ ಪ್ರತಾಪ ಚುರುಕುತನವೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನದಾದು ಈ ದಿನ ನೋಡಿಬಿಟ್ಟೆ" ಎಂದಿತು.

"ಹಾರಲು ನಾನು ಪೂರ್ತಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜತೆಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಮಣ್ಣು ತಿಂದಿತು. ಏನು ಮಾಡಲಿ ? ನಾನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅನೆಯನ್ನಾ ದರೂ ತಪ್ಪುಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ? ನಿನಗೆ

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಸಿಂಹ. "ಹಾಗಾದರೆ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರು. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಕರೆದು ತರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಿತುನರಿ.

"ಅದು ಹೇಗೆ ಮಿತ್ರಾ? ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡಿ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಕರೆದರೆ ಬರುತ್ತದೇನು? ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಮೃಗವನ್ನು ನನಗಾಗಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದಿತು ಸಿಂಹ.

"ಅದರ ಬಂತ ನಿನಗೆ ಬೇಡ. ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನರಿ, ಕತ್ತೆ ಓಡಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಓಡಿ, ಆ ಕತ್ತೆ ಮೊದಲಿನ ಕಿರಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಹುಲ್ಲು ಮೇಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿತು. ಬೇಗಬೇಗವೇ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, "ಹೀಗೆ ಓಡಿ ಬಂದೆದ್ದುಲ್ಲ ಮಾವಾ? ಏನಾಯಿತು ನಿನಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು ನರಿ. "ನೋಡವ್ವಾ ಅಳಿಯಾ! ನೀನೇನೋ ನನ್ನನ್ನು ಆ ಒಳ್ಳೆಯ

ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ನನಗೆ ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ! ಯಾವ ಭೂತವೋ ನನ್ನ ಮೇಲಿಂದಾಗಿ ಹಾರಿತಲ್ಲಾ! ಕೊಡಲೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವು ತಪ್ಪಿತವ್ವಾ" ಎಂದಿತು ಕತ್ತೆ.

ನರಿ ಗಲಗಲನೆ ನಕ್ಕು, "ಮಾವಾ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು. ಸುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಗುರುತು ತಿಳಿದುಹಿಟ್ಟು ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ಅದು. ಬೆಂದಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಂಡನಿಗಾಗಿ ಎದುರುನೋಡುತ್ತ, ಉಳಿದೆರಡು ಕತ್ತೆಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂದಾಗಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿದಬೇಕು ಅಂತ ಕೈಚಾಚಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ನಿನ್ನನ್ನು ದಾಟಿ ಆಡೆಗೆ ಬಿತ್ತು. ನೀನು ಪುಕ್ಕಲು ಹಿಡಿದು ಓಡಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿ. ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು ಇದೇ. ನಿನ್ನ ಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ ನೀನು ನಾಚಿಕೆ ಪಡಬೇಕು. ಹೋಗಲಿಬಿಡು, ಪುನಃ ಬಾ. ಅದು ಮಾವ, ಏನಾಗಲಿ ತಿಂಡಿಪೀರ್ಥ ಬಿಟ್ಟು, ಲಂಬಕರ್ಣನು ತನ್ನ ಗಂಡನಾಗದಿದ್ದರೆ ನೀರಲ್ಲಿಯೋ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿಯೋ, ಎಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೋ ಸಾಯುವೆನೆಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಿಜಾರಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬಳು ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಯ್ಯ, ಮಹಾವಾಚ! ಮನ್ನಥನು ಕೂಡಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರ. ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಜತೆಯೂ ಸಿಗಲಾರದು. ಹೆಣ್ಣಾದವಳನ್ನು ತ್ಯಜೇಕರಿಸಿ, ಮನ್ನಥನ ಕೋವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು ಕಡೆಗೆ ಬೈರಾಗಿರಲಾಗಿ, ಜುಟ್ಟುಜಡೆಗಟ್ಟ, ಕೆಂಪುವಸ್ತ್ರ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಪಾಲ ಹಿಡಿದು ತಿರುಗುತ್ತಾರಂತೆ" ಎಂದಿತು.

ನರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ, ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಕತ್ತೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟಿತು. ಎಧಿ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ವಿವೇಕಿಗೆ ಸಹಾ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಫುಗಿತವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಸಾರಿ ಕತ್ತೆ ಏನೂ ಹೆದರದೆ ನರಿಯ ಹಿಂದೆ ತಕ್ಕಪ್ಪು ಅಳವಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ

ಸಿಂಹವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ, ಉರಗಿಸಿ ಕ್ಷಣ
ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಂದುಹಾಕಿತು.

ತರುವಾಯ ಅದು ನರಿಯನ್ನು ಆ ಕವಕ್ಕೆ ಕಾವ
ಲಾಗಿರಿಸಿ, ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬರಲು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ
ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಯಿತು.

ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದ ನರಿಗೆ ಕತ್ತೆಯ ಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನೂ, ಕಿವಿ
ಗಳನ್ನೂ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳ
ಲಾಗದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಗುಬಗುಬನೆ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಸಿಂಹವು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತೆರಗಿಬಂದು, ಕತ್ತೆಯ
ಕಿವಿಗಳೂ, ಗುಂಡಿಗೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಕೋಪದಿಂದ "ಎಲೋ ನೀಚನರಿಯೇ! ಇಂಥಾ
ಕೆಲಸ ಏಕೆ ಮಾಡಿದೆ? ನೀನು ಇದರ ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ
ಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನೂ ತಿಂದು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಎಂಜಲನ್ನು
ಬಿಡುವಿಯೇನು?" ಎಂದಿತು.

ನರಿ ತುಂಬಾ ವಿನಯದಿಂದ, "ಉಂಟೇ ಪ್ರಭೂ!
ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡಿ. ನಾನು ನಿರವರಾಧಿ. ಈ ಪ್ರಾಣಿಗೆ
ಕಿವಿಗಳೂ ಗುಂಡಿಗೆಯೂ ಎಂದಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.
ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮನ್ನು
ನೋಡಿ ಹದರಿ ಓಡಿದಂಥಾದ್ದು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರು
ತ್ತಿತ್ತೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ
ತಮ್ಮ ಗರ್ಜನೆಯೂ, ಹಾಂದ ಸಪ್ತಳವೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.
ಗುಂಡಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಗುಂಡಿಗೆ ಭಯವು
ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಅದರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದ
ಧೂಳಿಬಿದ್ದು ಓಡಿ ಹೋಯಿತು ಅಷ್ಟೇ. ಅದು
ಮೊದಲು ಬಂದು ಓಡಲಿಕ್ಕೂ, ಪುನಃ ಈಗ ಬರ
ಲಿಕ್ಕೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾರಣ ಎನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು
ಸಾರಿ ಕರೆದರೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಮೊದಲೇ
ಗೊತ್ತಿತ್ತು" ಎಂದಿತು.

ಸಿಂಹವು ನರಿಯ ಮಾತು ನಂಬಿ, ಕತ್ತೆಯನ್ನು ತಿನ್ನ
ವಾಗ ಅದರೊಂದಿಗೆ ನರಿಯೂ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ತಿಂದಿತು.

ಆಂ ದ ಮಾ ಮು

ಹೀಗೆ ಕೋತಿ ಮೊಸಳೆಗೆ ಲಂಬಕರ್ಣ ಕತ್ತೆಯ
ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ, "ಮೂರ್ಖವೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು
ಮೋಸಪಡಿಸಿ ಗೆದ್ದೆನೆಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕಿರುಗಿ ಕೇಳ
ದರೆ ನೀನು ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಯೇ ನಿಜ. ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನೆಂಬ ಕುಂಬಾರನ ಹಾಗೆ ಬಾಯಿ ಜಾರಿ ನಿಜ ಸಂಗತಿ
ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿರುವಿ. ತನ್ನ ಮಾಯೋಪಾಯಗಳ
ಜಾಲದ ನಡುವೆ ನಿಜ ಹೇಳುವ ಮೂರ್ಖನು
ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಹಾಗೇ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವನು"
ಎಂದಿತು.

"ಅದೇನು ಕಥೆ?" ಎಂದು ಮೊಸಳೆ ಕೇಳಲು,
ಕೋತಿ "ಸರಿ, ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳು" ಎಂದು ಆ ಕಥೆ
ಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು:

ಕುಂಬಾರನೀರಸ ಕಥೆ

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಕುಂಬಾರನು ಮಿತಿಮೀರಿ
ಕುಡಿದು, ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಾ ಓಡುತ್ತ, ಒಂದು ತನ್ನ
ಮನೆಯ-ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಗಡಿ

ಗೆಯೆ ಚೂರೊಂದು ಅವನ ಹಣೆಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ದೊಡ್ಡ ಗಾಯವಾಗಿ ತುಂಬಾ ರಕ್ತ ಸುರಿಯಿತು. ಸರಿಯಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಯದೆ, ಕೀವುಗಟ್ಟಿ ಗುಣವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಗಾಯವು ವಾಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಷ್ಟ ಮುಟ್ಟಿಯೊಂದು ಅವನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿತ್ತು.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕುಂಬಾರನಿರುವ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೀಳದೆ ಬರಗಾಲ ಬಂತು. ಆದುದರಿಂದ ಕುಂಬಾರನು ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ದೂರಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ವಿನಾದರೊಂದು ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಲು ಹವಣಿಸಿದನು.

ಆ ರಾಜನು ಅವನ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಮುಚ್ಚೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ತಲೆ ದೂಗುತ್ತ ತನ್ನೊಳಗೆ, "ಇವನು ದೊಡ್ಡ ವೀರನಾಗಿರಬೇಕು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಯದೆ ವೀರೋಚಿತವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತ, ಶತ್ರುವಿನ ಕೈಯ ಕತ್ತಿಯ ಪಟ್ಟಿನಿಂದ ಈ ಗಾಯವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಆ ಮುಚ್ಚೆಗೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವೇನಿಲ್ಲ. ಇವನು ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸುವವನಲ್ಲ. ಇವನು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರಲು ಶತ್ರುವನೇ ನಿಜ" ಎಂದುಕೊಂಡು

ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಒಂದು ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಒಪುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿದನು.

ರಾಜನು ಅವನ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾದ ಅಭಿಮಾನವು ಇತರ ರಾಜಪುತ್ರ ಯೋಧರಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕುಂಬಾರನ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆ ಪಟ್ಟಿರೇ ಹೊರತು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಎನೂ ಶ್ಲೇಷ ಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದೀತು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಅವನು ನಿಜಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ರಾಜಪುತ್ರವೀರನೇ ಎಂಬ ನಂಬುಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ.

ಮುಂದೆ ಬೇಗದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಶತ್ರು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿತು. ಆಸೆಗಳನ್ನೂ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಯೋಧರನ್ನೂ ಆರಿಸತೊಡಗಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕವೀರರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು, ಕುಂಬಾರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಓ ರಾಜಪುತ್ರವೀರನೇ, ನಿನ್ನ ಹುರೇನು? ಯಾವ ಕುಲ? ನಿನ್ನ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಆ ಭಯಂಕರ ವಾದ ಗಾಯ ಯಾವ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪಾಪಾತ್ಮನ ಪ್ರಾಣ

ಶೇರಂ ಪ್ರತಿಶಾತ್ಯಂ ಎಂಬಂತೆ ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಎಂದಿನಂತೆ ಪರೋಪವಾಗಿ ಸ್ವಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಈಗ ಶವ ದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, "ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ, ನೀನು ಎಂಥದೋ ಒಂದು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಶ್ರಮಪಡುವುದನ್ನೇ ನಿಯಮವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ನನಗೆ ಶರಭಯ್ಯನ ಕಥೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ದಾರಿಯ ಶ್ರಮ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿನಗೆ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆ" ಎಂದು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಗಿತು :

ಒಬ್ಬಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಕೋಟೀಶ್ವರನ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಶರಭಯ್ಯ. ತಂದೆಯ ಅನಂತರ ತಂದೆಯ ಸೊತ್ತಿಗಲ್ಲಾ ಅವನೇ ಒಡೆಯ ನಾಗಿ, ಹಣದಿಂದ ಸಾಧಿಸಲಾಗುವ ಸುಖಸಂತೋಷ

ಬೈತ್ಯಾಳ ಕಥೆಗಳು?

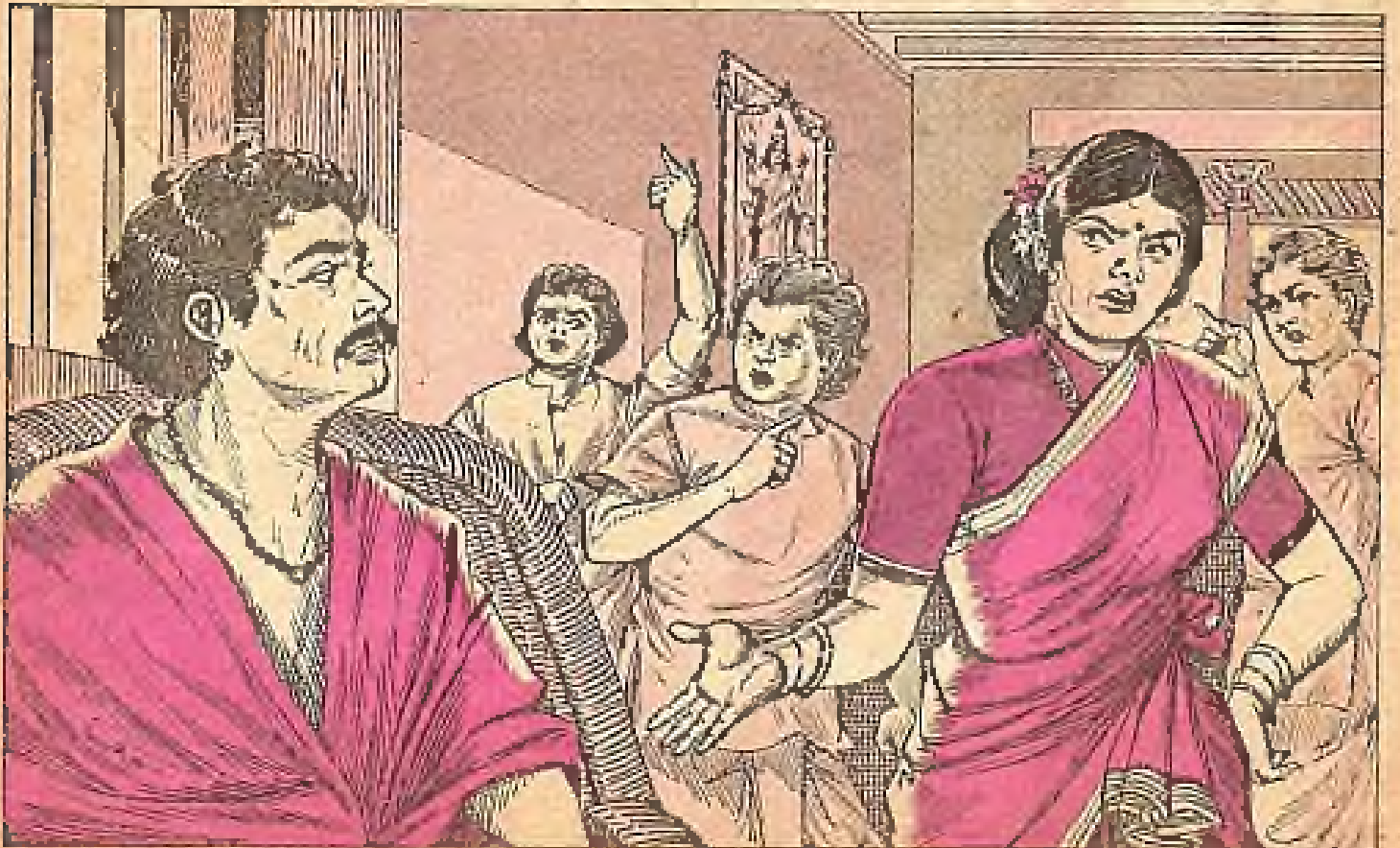

ಗಳನ್ನು ಮನದಣಿಯೆ ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಗಾಗಿ ಅನಂತ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಸುಖರೋಲಿನಾಗಿ ದೈವಭೀತಿ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿ ಬದುಕಿದ ಶರಭಯ್ಯನ ದುರವಸ್ಥೆ ದಾಟಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕವು ತನ್ನನ್ನು ಕವಿಯುವ ಮಯಸ್ಸಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಕಳೆದ ಜೀವಿತವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚನೆ ಬಂದು, ತುಂಬಾ ಶತ್ಕಾರ್ಯವಾಗತೊಡಗಿತು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಸಮರ್ಥನಾದವನು ಕೂಡಾ ಜೀವನಸಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶರಭಯ್ಯನು ತನ್ನ ಗತ ಜೀವಿತವನ್ನು ಎಳೆಸಿ ನೋಡುವಾಗ ತಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿನಷ್ಟೂ ಪುಣ್ಯಮಾಡಿದವನಲ್ಲ ತಾನು ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಶರಭಯ್ಯನ ಗುಣ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿತು. ಸುಖ

ಸಂತೋಷಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ವಿರಕ್ತಿಯಾಂಟಾಯಿತು. ತನ್ನ ಉಳಿದ ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾನಧರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಮೊದಲು ಶರಭಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ದುರಭಿಪ್ರಾಯಗೊಂಡು ದ್ವೇಷಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು ಕೂಡ, ಅವನಲ್ಲಿಯೆ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನನ್ನು ದೇವರಂತೆ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ಅವನ ದಾನಗುಣವು ದಾನವದೆಯುವವರಾದ ಬಡ ಜನರನ್ನು ಕೂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಗೊಳಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಅದರ ಶರಭಯ್ಯನ ಮಕ್ಕಳೂ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಶರಭಯ್ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟುಕೋಯಿತೆಂದುಕೊಂಡರು. ಅವನು ದಾನಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಬೇಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕರಟ ಕೋಲು ಕೊಡುವನೆಂದು ಭಯಪಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಪಾಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೇನೂ ತಡೆ ಹೇಳದೆ ಶರಭಯ್ಯ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನ

ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪಣದಿಂದಲೇ ಪರಿಹಾರವಾಗ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಪಾರಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶರಭಯ್ಯ ದಾನಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಬೇಗನೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸಹಾ ಮಾರಿ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ ಬೀದಿಗೆ ಬಿದ್ದು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಹೀಗೆಯೇ ತನ್ನ ಶೇಷ ಜೀವಿತವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದನು.

ಅವನು ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಂದುಕಡೆ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಂತು. "ಅಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೋಡಿದರೆ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನ ಹಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆ. ನನಗೆ ಒಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಶರಭಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೋಡಿ ಹೆದರದೆ, "ನೀನು ಉಪಕಾರ ನಾನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ನಿನಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ನಾನೊಬ್ಬ ಮಹಾ ಪಾಪಿ ಹೇಳಿಕೊಡದಷ್ಟು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ,

ಹೀಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ಅಲೆದಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ದಾತ ಮಾಡಿದೆ ಯಾದರೆ, ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ" ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ.

"ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಡಿ!" ಎಂದು ಶರಭಯ್ಯ ತನ್ನ ಪುಣ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದುಕೊಟ್ಟನು.

ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನ ರೂಪ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ನಿರಾಶ ಯಾದ. "ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯವಿದ್ದರಲ್ಲವೇ ನನಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆದುಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ?" ಎಂದು ಶರಭಯ್ಯನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು.

ಈಗಲೇ ಆ ಪ್ರದೇಶವು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಅಂತ ರಿಕ್ಷದಿಂದ ದೇವತಾ ವಿಮಾನಪೂಂಜಂ ಆವರ ಸವಿಾಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ನಿಂತಿತು. ತನಗೇ ಬಂದಿತೆಂದು ಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಏರಲು ನೋಡಿದನು. ಆದರೆ ದೇವಸಾರಥಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ

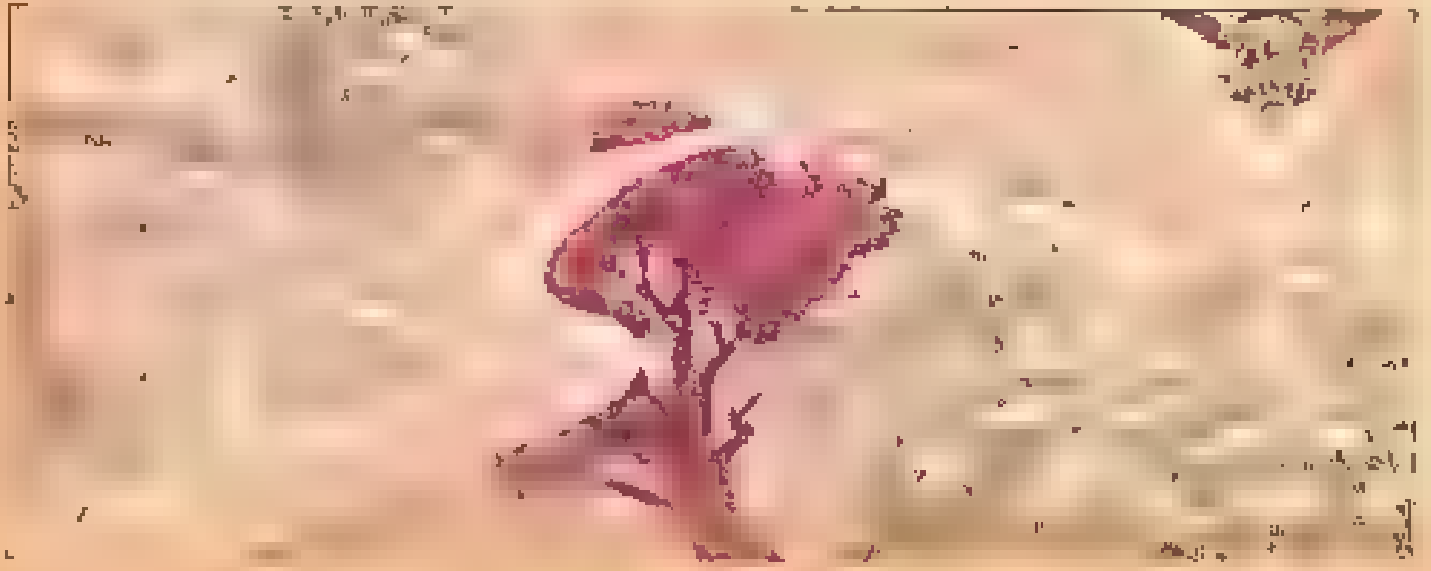
ನನ್ನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿ ಗಣ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವಾಹ
 ದಲ್ಲಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ನೋಡು
 ಕಿ ದ್ವಂದಯಿ ವಿವಾಹವು ಆಗಾಗ ನೆರವೇರಿತು
 ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಬೇತಾರವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ.
 "ರಾಜನೇ ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂದೇಹ ಕಾಣುತ್ತದೆ.
 ತನಗಿರುವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾನಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಬಿಡು
 ಮಾಡಿದ ಶರಭಯ್ಯನಿಗೆ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಲು
 ಕಾರಣವೇನು?" ಪುಣ್ಯವಿಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ
 ಮುಕ್ತಿಬರಬೇಕಿತ್ತಷ್ಟೆ?" ಹಾಗಾದರೆ ಶರಭಯ್ಯನ
 ದಾನಧರ್ಮಗಳು ಅವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯ
 ಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ ಸರಿಹೋಯಿತೇನು?"
 ಅಥವಾ ಅವನು ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸ್ವಾರ್ಥ
 ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ದಾನಧರ್ಮಗಳೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ
 ಹಾಗಾಯಿತೆ? ಎನಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ
 ಮುಕ್ತಿ ಬರಲಾಗದೆ ಹೋದ ಶರಭಯ್ಯನೇ ಹ
 ನೋದಿ? ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ ಒಂದ
 ವಿಚಿತ್ರ! ಈ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವಾಸ
 ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು
 ಯಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕಿವಿ ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಶರಭಯ್ಯನು
 ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದು ಎಂದು

ಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಗತಜೀವಿತವನ್ನು ಕುರಿತು
 ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡತೊಡಗಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಎಮ್ಮೋ
 ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೋಪ
 ದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಲವಲವವೂ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೇನು
 ದರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಪಾಶ್ವಳ ಭಾಗವನ್ನು
 ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು
 ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದರ್ಶನವೇನೆಂದರೆ, ತನ್ನ
 ಹುಗೆಯೇ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ತನಗಿಂತಲೂ
 ದಾರುಣವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಜನ್ಮವಡಬೇಕೆಂಬ ಮುಕ್ತಿ
 ಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪುಣ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಾರೆಯೆರೆದುಕೊಟ್ಟ
 ದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಲ್ಲಿ ಕಾಳಾದ ಸ್ವಾರ್ಥ
 ವಿಧ್ವಂದರಿಂದ ಶರಭಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಿಸಿದರೆ
 ಮಹಾ ಹೀನನೇ ಸರಿ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅವನು
 ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ತನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು
 ಕೊಂಡನು. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನ ಒಯಕೆ ನೆರ
 ವೇರದೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗಿಯೇ ಇರುವಂತಾಯಿತು.
 ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಶರಭಯ್ಯನಿಗಾಗಿ ದೇವತ
 ಗಳು ವಿವಾಹವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ
 ಯಾವ ವಿಚಿತ್ರವೂ ಇಲ್ಲ."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ
 ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಮನೆಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ
 ನಾರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಾಡತೊಡಗಿತು.

ಗಡಿಬಿಡಿಯವಳು

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಯ್ಯನೆಂಬವನು ರಾಜನ ಅಕ್ಕನಿದ್ದ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಹೇಳುವ ವಿಧ್ಯಾವತಿ ವಿಧ್ಯಾವತಿಯಲ್ಲರೂವ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಸೂದ್ದೆಯಾದ ಕೆಲವು ಅಕ್ಕದ್ದಕ್ಕಿಗೆ ಗುಡ್ಡದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. "ಕೆಲಸವು ನೆನೆಯ ಭಯಪಡುವಳು"

ರಾಜಯ್ಯ ದಿನಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ಮತೆ ರಾತ್ರಿಗಷ್ಟೇ ಹೀಕುಗುವಳು ಅವನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ವಿಧ್ಯಾವತಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತಾಕಿಕೊಂಡು ನುಲುತ್ತಾ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂತನ "ಕೆಲಸ ಹೂಗಿಬಿಡುವಳು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಪರಲೇ ಹೊಡೆಯುವುದೆಂಬ ಉರ ಹೊಡೆಯುವುದು ತಮಾಶೆಯ ಸುತ್ತಮೇ ಮೋದ್ದೆ" ಎ ಅವಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುವಳು.

ವಿಧ್ಯಾವತಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒನೋ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಾತಾಡಿದೆ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಅವಳು ತೋರಿಸುವಳು "ಇರು, ಅಷ್ಟು ಅವಸರವೇನು?" ಅಂದರೆ. "ಹೆಗದ್ದಾ ಕೂತರೆ" ಅವರು

ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಅಡಿಗೆ ತಯಾರಾಗಬೇಕಲ್ಲಾ" ಎನ್ನುವಳು ರಾತ್ರಿಯ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಭಾರ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವಂತೆ ಮಾತಾಡುವಳು.

"ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟು ಗಡಿಬಿಡಿ ಏಕೆಮ್ಮ? ನೀವಿಬ್ಬರೂ ತಾನೇ?" ಎಂದು ಒಬ್ಬಳು ಒಂದಿಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯವಳು ಒಂದಿಬ್ಬರೂ ಬಿಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿ ಕೂಡುವಳು. ಅವರೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಅನ್ನ ಮಾಡುವವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಹೆದರುತ್ತಾ ಕೂಡಲೇಯಾದವಳಂತೆಯೇ ಇದ್ದು, ಗಂಡ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅನ್ನ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸುವಳು.

ರಾಜಯ್ಯನೂ ಅವಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕರೆದರೆ, "ಅಯ್ಯೋ! ಈದಿನ ಹೇಗೆ ಬರಲಿ? ಅವರು ಅಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿ ಒಗ್ಗಿಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರಲ್ಲ?" ಎನ್ನುವಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ "ಇಷ್ಟು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕುವ ಕೆಲಸ ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದಿದೆ" ಎನ್ನುವಳು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಅರೋಗ್ಯ

ಕಟ್ಟಿ ಹಾಗೆ ನೆಲೆಸುವಳು. ಹೀಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ನೆನಪದಿಂದ ಅವಳು ತಪ್ಪಿತೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾದುದರಿಂದ ಹರಟೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮೂರಲು ಬೇರೆ ದೂರೂ ಅವಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸರು.

ರಾಜಯ್ಯನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು ರವೂ ಎಂದು ಅವರ ಹೆಸರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ರಾಜಯ್ಯನಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ. ಅವರಿಗೆ ನೆಲ ಕಡೆಗೆಯ ಮೇಲೂ ಅರಳಿಸ ಮೇಲೂ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ. ಅವರು ಮಾನ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವೆರಡೂ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜಯ್ಯ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ತಂಗಿಯರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕೊಡೆ ತುಂಬ ನೆಲ ಕಡೆಗೆಯನ್ನು. ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಡೆ ತುಂಬ ಬತ್ತವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಶುರು ಹಾಕಿ. "ಸುಮಾರು ರವೂ ಬರುತ್ತಾರಂತೆ. ಅವರು ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಈ ಮನೆಕಡೆದ. ಸಿವ್ವೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು. ಬತ್ತವನ್ನು ಅರಳು ಮಾಡಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಿವ್ವೆ ಅಭಿಮಾನ. ಪ್ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ ನೋಡಿ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೆ. ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈಲಾಗುವವಳ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಬರುವಾಗ ಹಾಗಿರಬಾರದು." ಎಂದನು.

ವಿದ್ಯಾವತಿ ಗಂಡನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಕಾರಣೂ ಅವಳ ಗಂಡನಿಗೆ ಕ್ಷಣವಿದ್ದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲೇ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು. ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೂ ಅವಳು. "ನಮ್ಮವರ ತಂಗಂದಿರು ಬರುತ್ತಾರಂತೆ. ಸುಮಾರು ರವೂ ಅಂತ. ಹಂಡೆ ತುಂಬ ನೆಲಗಡಲೆ ಸುಲಿರಿ ಕೈದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಹಂಡೆ ಬತ್ತ ಅರಳು ಹುರೀ ಬೇಕು!" ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳು ಯಾರೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವಳಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಈ ಅವಳಿಗೆ ದೂರ ಸಹಾಯವು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಪ್ರತಿ ದಿನಾ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು

ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವಳು. ಅದರ ಕೀರಾ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೈ ಬಗ್ಗಿಸುವಾಗ. ಆ ಕೆಲಸದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೆನೆದು ನಡುಗಿ ಹೋಗುವಳು. "ಅಬ್ಬ! ಎಷ್ಟಿದೆ ಮಾವಾ ಮಂಗದೀತು" ಎಂದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಬಾಗಿಲ ಹಾಕಿ ಹರಟೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುವಳು. ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಭೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಗೆ ಎರಗಿ ಬಿಡುವಳು. ಬರಲಿರುವ ಸುಮಾರು ರವೂರೂ ಮಾದಲಿರವ ಕೆಲಸಗಳೂ ಅವಳನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಅವರು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಿರುವಾಗ ವಿದ್ಯಾವತಿ ಹರಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಪಾಪ, ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬರುವವರ ಸಮೀಪದಿಂದ ಅವಳಿಗೆವ್ವು ಕೆಲಸವಿದೆಯೋ ಎಂದು ಎಲ್ಲಿರೂ ಕನಿಕರವಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆಮೊಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಗಿದು. ಅವರೇ ಅವಳನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ

ಬಂದರು. ಆಗ ವಿದ್ಯಾವತಿ ಒಹಳ ಗಡಬಡಿಯಲ್ಲಿರು-
ವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ, ಬಂದವರನ್ನು ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಮಾತಾ-
ಡಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಪಂಥಾತ್ಯ ಒಬ್ಬ ಗಾರುಡೀವಿದ್ಯೆ
ದುವನು ಆ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಬಿದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದ-
ರ್ಶನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೆಂಗುಸರೆಲ್ಲಾ ಅವನ
ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.
ವಿದ್ಯಾವತಿ ಮಾತ, ಆ ಕಡೆಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.
ನಾರೋ ಕರೆದುದಕ್ಕೆ "ನಮ್ಮನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜಗ-
ಬರತ್ತಾರೆ, ತುಂಬಾ ಕೆಲಸವಿದೆ" ಎಂದಳಷ್ಟೇ.

ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಕಾಶಿಯಿಂದ ಬಳೆಗಾರನು
ಬಂದರೂ ಕೆಂಚಿಯಿಂದ ಪಟ್ಟೀಸೇರೆಯವನು
ಬಂದರೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ, ವ್ಯಾಪಾರ
ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಲೀ ವಿದ್ಯಾವತಿ ಒರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ
ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೇಳಿ-
ಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿರುವ ಗಾಬರಿಯನ್ನು
ನೋಡಿ, ರಾಜಯ್ಯನ ತಂಗಿಯಂದಿರು ಒಹಳ ಬಿಂಕ-
ಬೀಗಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ತೋರಿತು. ಅವ-
ರಿಂದ ಆ ಬರುವವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂ-
ಹವು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಪುಟ್ಟಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ
ಸುಮಾರಮಾರ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಯುವವರೇ
ಅಂತೂ ರಾಜಯ್ಯನ ತಂಗಿಯಾದಿಬ್ಬರು ಅಣ್ಣನ

ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ವಿದ್ಯಾವತಿಯೊಂದಿಗೆ
ದೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಎಂದು ನೋಡಲು
ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಂಗುಸರೆಲ್ಲಾ
ವಿದ್ಯಾವತಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ದೃಶ್ಯ
ವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದರು.

ಒಂದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಸುಗಡಲೆಯ ಸಿವ್ವೆ
ಯನ್ನು ಸುರಿಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ರಮಾಳು
ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಅರಳು ಹೂವು, ಹೂವು
ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಿದ್ಯಾವತಿ ಗಡಬಡಿಯಿಂದ ಅಚ್ಚಗೂ
ಈಚೆಗೂ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ನೋಡ ಬಂದ ಹೆಂಗುಸರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಮುಖ
ಕೊಂಕಿಸಿ "ಅಯ್ಯೋ! ಇಷ್ಟೊಂದಕ್ಕೇನಾ ಇಷ್ಟು
ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಾರದೆ ಕೂತಿ-
ದ್ದಿಯಾ?" ಎಂದಳು.

"ಅಯ್ಯೋ! ಇದು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಮಾಗಿಯೋ
ದುಂಬಿ" ಅರೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇನೇ ಕೈಕಾಲು
ಗಳು ತಬ್ಬವಾಗುವಂತಿವೆಯಲ್ಲಾ!" ಎಂದಳು
ವಿದ್ಯಾವತಿ.

"ನಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ತುಂಬ ಗಡಬಿಡಿ ಮನಸ್ಸಿನವಳು
ಅಂತ ನಮಗೊತ್ತು" ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಸುಮಾ-
ರಮಾ ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳಿದರು. "ಈಗ ನಮಗೂ
ಗೊತ್ತಾಯಿತು" ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು.

ಸಾಲ ತೀರಿತು

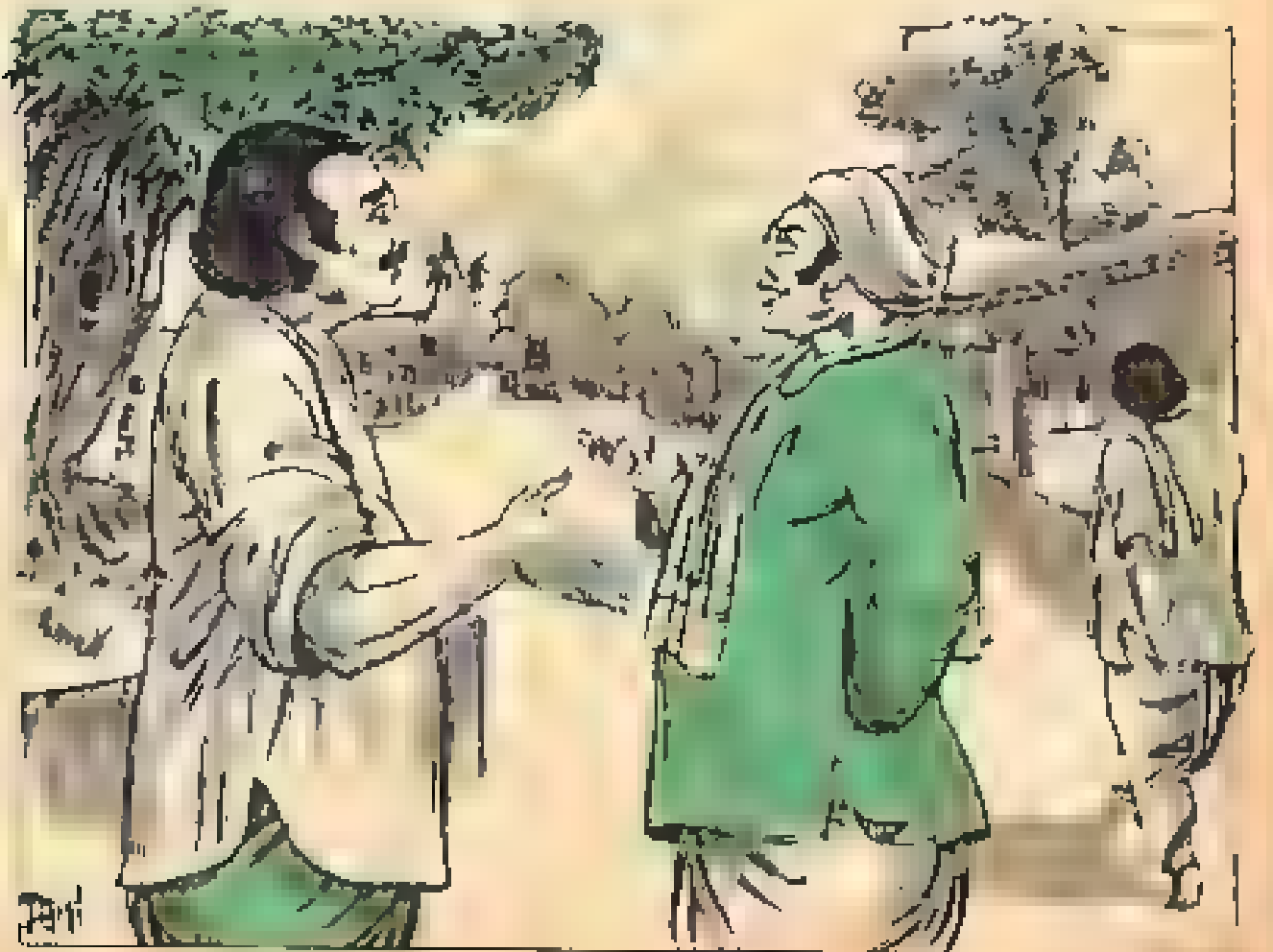
ಒಂದು ಸಾಲ ಶಿವಯ್ಯನು ಸಂತೆಬಳ್ಳಿ ಒಂದು ಮಗ ಒಂದುಕೋಟಿ ಬೇಕೆಂದು ಮೊಲಾದ್ದಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಪತ್ತು ವರದಾಗಿದ್ದು ಸಾಲ ತೀರುತ್ತಿರುವನು. ಅದು ಸುತ್ತಮೊಗ್ಗುತ್ತು ಸಾಲ ತೀರಿಸುವಿಕೆಯ ಮಾರ್ಗ ಇಂದಿಲ್ಲ ಶಿವಯ್ಯನಿಗೆ.

ಮೊಲಾದ್ದಿ ಹನ್ನೆ ಸಾಲ ಕೀಳಲು ಶಿವಯ್ಯನು ಮನೆಗೆ ಎದ್ದಾಗಿದ್ದು. ಹನ್ನೆ ಕೊಡತಿಯಿಂದ ತಾನು ಮನೆ ಯಲ್ಲಿರುವುದು ಹೇಳಿಸಿದಳು.

ಅವನ ಮನೆಯ ಇಂದಿಲ್ಲದ್ದು ಗಣಿತ ಎಂಬವನು "ಮನೆಬಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು" ಮೊಲಾದ್ದಿ, ಜನರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಇದೆ " ಎಂಬುದು ಬೇರೆಯಾದ್ದು ಶಿವಯ್ಯನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದ ಲಾಭ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದನು.

ಅವನ ಗಣಿತ ಅದಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಮೊಗ್ಗುತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಬೇರೆಯು, ಅವನಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ವರದಾಗಿದ್ದು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು.

ಒಂದು ಸಾಲ ಪರಾಕ್ರಾಂತಿ ಮೊಲಾದ್ದಿಯು ಶಿವಯ್ಯನಿಗೆ ಇಂದಿರುವನು. "ಒಮ್ಮೆ ಸಾಲ ಬೇಗದ್ದು ತೀರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ" ಎಂದ ಶಿವಯ್ಯನು "ಇನ್ನೇನು ಕಾಲ ? ಗಣಿತ ಮೊಲದು ಮೂರು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ. ಇವೆನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು" ಎಂದ ಮೊಲಾದ್ದಿ.

ರೇನುಸುರಂದರರಥ

ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅಂತಹ ರಾಜನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ರಂಜನನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ, ಬುದ್ಧಿ ಭಂಡ: ಭಂಜನನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ, ಮಹಾಮೂರ್ಖ. ರಾಜನೂ ಮೂರ್ಖನಾದ. ದರಿಂದ ಭಂಜನನೂ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ. ಕೊಂಡು ರಾಜನು ಅವನ ಆಲೋಚನೆಯಂತೆಯೇ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟನಷ್ಟ ಅನರ್ಥಗಳಿಲ್ಲ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇವುಗಳಾದ ಹಾಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವದೋ ಎಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳಗೇ ಚಿಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಇವತ್ತಿನೆಂಬ ಯಮರನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವೆಂದು ಕಂಡ ಕಂಡವನೊಂದಿಗೆಲಾ ಹೇಳಿಕೊಡಗಿ. ಈ ಮಗು ರಾಜನ ಕಿವಿಯವರೆಗೂ ಹರಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಗವಾಕ್ಷನನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕರೆ ಯಿರಿ, "ಎನೋ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯಾಯಿತೆಂದು ನನು ಎಲ್ಲ

ರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳುವೆಯಂತೆ. ನಿಜವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ಮಹಾವ್ರಭುಗಳೇ ಎರಡೂ ನಿಜವೇ ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಕನಸು ಬಂದದ್ದೂ ನಿಜ, ನಾನು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೂ ನಿಜ. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೇ ಅದರೂ ಏನಾಯಿತು? ಮಹಾರಾಜರ ಅಳಿಯನಾಗುವದೇಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ ಗವಾಕ್ಷ.

ಆ ಮಗು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಲೋಚನೆ ಕೇಳಿದನು. "ಮಹಾರಾಜರೆ, ಅವನಿಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತೆಂದು ಸ್ವಪ್ನಬರುವುದು ತಪ್ಪೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡದ್ದು ತಪ್ಪು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ತಕ್ಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಬಹುದು" ಎಂದ ರಂಜನ ಮಂತ್ರಿ.

"ಇಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯನೊಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ ದಂತೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಬಹುದೊಡ್ಡ ರಾಜದೋಹ. ಇವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇ ರುವುದರೇ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ!" ಎಂದ ಭಂಜನ. ಕೂಡಲೇ ಗವಾಕ್ಷನ ವಿಚಾರಗಳಾಗಿ ಒಹರಂಗ ಸಭೆಗೆ

పరమార్థం చూడాలంటే. అవసరం అవసరం
చూడండి. ఎలాగోనోనో నోడలకు జూడ
తండ్రివారంవారి బంధు కుడిదరు.

గవార్తను తనకి తనకి స్వచ్ఛ బిద్దర్లు సజ్జా
ఎందు ఎల్లరు ముందయ్యి ఒక్కోకొకరు ఆగ
రాజును అవసరం మోడి కర్ణా తరుగిస్తున్నా.
"కర్ణాల్లి నన్న ముగిస్తూ వచ్చుచే చూడికొక్క
బాధాదరి సంగిచ్చి దృయం! మను కుక్క!"
ఎందు గజ్జిదను

మహాప్రభుగళు మున్నెకబేళు. ఇదర్ల
నన్నరు యావ తప్పు ఇల్లు. రాజకుమారి
యవర బాధరక్షిగళును ఒరసరికొక్క నానా
అర్థవల్లిచేందు ననగి గొత్తు. నానా
ఒక్కోకొక బేడవేళ. అంత ఎప్పు కుగి
కొడలరు కేళిదే నమ్మ నేరేదేరద రాజ
భక్తికరమం నన్ను ఒకేదా సెమ్మ కుమారి
యొందిగి ముందు ముడిసిబిట్ట!" ఎందు
గవార్త ఈ మూడు కేళిగ కుడిదే రాజు
లుచిరుబిట్ట. "ఈ భక్తికరమంసిగి అమ్మోయ
నొక్క బందిదయే? అవసరం ముందన్న
అడగివేళ బేళు. నీనేనా మేళువి రంజన
మంత్రి?" ఎందు.

"మహారాజుదే, అదేల్లా కేవల స్వచ్ఛ
తానీ? కారణం నీల్లదే నేరరాజునొందిగి
ఎందు తండుకొక్కవేళు రాజుకే క్షేమమ్మ.
రాజుగిరవకే భంగవన్నంటు ముడిద ఈ
గవార్తనన్న తక్కినవచ్చిరవరగి నమ్మ కర్తవ్య
ఎందు భంజన.

"నీనేనా మేళువి భంజన మంత్రి?"
ఎందు కేళిద రాజ. కుడిదే భంజనను
"మహారాజుదే ఆ భక్తికరమంనన్న క్షమి

నిచ్చిగి నాన్న బంధు క రారాదంతుమే అవస
తలే కడివరే బేళు!" ఎందు భంజన.

కుడిదే రాజును వేనాధిపతియ కడిగి
తిరుగి. "సీనానియే. ఈ క్షగిదర్లే స్వచ్ఛాన్న
సిద్ధపడి రాజవర్మోహితం దండయాత్రగి
ముహూర్తవిడిచి కర్తవ్యం మోడమంభ
ముహూర్తవన్నే ఇదరి" ఎందు.

ఆగ గవార్తను రాజునన్న నోడి. "మహా
ప్రభుగళి తావు తన్న కనసుచ్చ భూతియగి
కేళిల్లి నన్న ముందు భక్తికరమంన మూలిక
మేగి నడయితుండు నానిన్న మేళర్ల అవను
మోదలు నమ్మ రాజుద మేలే దండత్తి బంధు.
ఈ రంజన భంజన మహామంత్రిగళ ఎదురిల్లే
తమ్మన్న సింగిరిబిట్టను. ఆగ రంజన మంత్రి
యవరు తమ్మ మేలేన పిచ్చాపదింద 'అమ్మో
దేవరంభ మహారాజురు మోద మేలే కాను

ಬದುಕಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ, ಕತ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಕಿವಿದು. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು," ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಂಜನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು, ಗವಾಕ್ಷಿ ನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಆಗ ನಮ್ಮ ಭಂಜನ ಮಂತ್ರಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಗವಾಕ್ಷಿ ಸು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದುಕೊಂಡು, "ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಯಮಾಗಿ ಆಳುತ್ತಾ, ಗೋಳಾಡುತ್ತಾ ಇದುವಾಗ, ಭಂಜನ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಶರಣು ಶರಣು" ಎಂದು ಭಲ್ಲೂಕವರ್ಮನ ಪಾದಗಳ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಬಿದ್ದರು ಅವರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬಿನ್ನು ತಟ್ಟ ಭಲ್ಲೂಕವರ್ಮನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು. ಅವರು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಜಯ ಘೋಷ ಮಾಡಿದರು ಪ್ರಭುಗಳೇ" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಭಲ್ಲೂಕವರ್ಮನನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ಸುಡುವ ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತ, "ಇವೊಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಭಾತುಕನೇ ಈ ಭಂಜನ? ಕಿರಚ್ಚೇದವೇ ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ!" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಂಜನನು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು "ಶಿವಶಿವ!" ಎಂದನು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ, "ನೀನೇನು ಹೇಳುವಿ ಭಂಜನ

ಮಂತ್ರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ರಾಜನ ಮೂವಿಂ ತ್ತವು ಎತಹುದೆಂದು ಒಬ್ಬ ಭಂಜನನು ಸಿವಿಯಾಗಿ ದೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತ, "ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಕರತಾಳಬೇಕು ಬದುಕಿದರೆ ಬೇಡಿ ತುಂಬು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನು. ಶಾವು ಅಪ್ಪನ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಈ ರಂಜನವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಗದ್ದದ ಸ್ವರದಿಂದ.

ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ "ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ" ಎಂದ ರಾಜ. ಆ ದಿನವೇ ಭಂಜನನು ಆ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದಿಟ್ಟನು ಅವನು ಸಭೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು "ಇವೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹುಕಿರವ ಈ ಗವಾಕ್ಷಿಗೇ ಏನಿಬರೂ ಒಕುವವನ ಕೊಡಬೇಕು. ಏನು ಹೇಳುವೆ ರಂಜನ ಮಂತ್ರಿ?" ಎಂದನು.

"ಇವನು ತಮ್ಮ ಅಳಿದುನೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿಯೋಯಿತು. ಅದು ಅವನಿಂದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಿ ಯನ್ನು ಇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇವನೂ ಆರ ಮನೆಯು ಆಂತಸ್ಕಿಗೆ ಏರಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ರಂಜನ ಮಂತ್ರಿ, ಗವಾಕ್ಷಿನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಿದ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು.

೬. ರಿಮ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಈ ಸರಿಯೂ, ಮಾಯೂ ಸ್ವಪ್ರದರ್ಶಿ ರಾಶಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಒಂದು ದಿ
ಈ ಸರಿಯು ಒಂದರನ್ನು ಸ್ವ ಸ್ವಪ್ರದರ್ಶಿ ಸ್ವಪ್ರದರ್ಶಿ ರಾಶಿ ಒಂದು ಒಂದರ ಸ್ವಪ್ರದರ್ಶಿ ಸ್ವಪ್ರದರ್ಶಿ
ಮಾಯೂ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು.

ಹಂಪಿ ಸಮಾಜ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

“ಈ ಹುಲದಿ ಕೂಗುವುದಿ - ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಕಿವಿ ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೇ? ಬಿಡುಬಿಡು?” ಎಂದಿತು.

“ಮುಂ ಪೋಗಿ” ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣತೊಡಗಿ ಕಾಣಿ ಬತ್ತಿಹೊಂದ ಬಯೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮುಖ ಪರಮ
ರಾರದ ಮೇಲೆ ಹೂರಿ ಬರುವ ರಕ್ತ ರಂಜಿತ ಪೆಟ್ಟಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮೃದ್ವು
ಪೊಂದಿರುವುದನ್ನ ಮೃ ಕಾಣಿರುವುದು “ಮೃದ್ವುಯು ಮುಂಪೆಯುವು!” ಎಂದಿಂತೆ ಬಾಣದಂತೆ ತಿಳಿದಿತು.

[illegible]

ಜಯಾ ಪಜಯಗಳು

ಕಿಚಿವಮಾನುಸು ರಾಣಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರವಚನವೇ ಕಾಯಬೇಕೆಂಬ ತೀರತೆಯುಂಟಾಯಿತು. ರಾಣನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಲಕಾಯಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿ, "ಯಾವುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಉಪದೇಶಗಳ ರಚಿಸುವಿಕೆ ತಪ್ಪಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕಿಚಿವಮಾನುಸು ರಾಜಕಾರ್ಯ ಉತ್ತಮವೂ ಹೊಸದೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವೆಂದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

"ಉತ್ತಮ. ನೀನು ತೀರತೆಯನ್ನು ಘಟಕ ರಚನಾಪೂರ್ವಕವಾದರೆ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕಾಯಬಹುದು. ತೀರತೆಯನ್ನು ಘಟಕವಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡು ತೋರು. ಪ್ರವಚನ ಕಾಯುವ ಮಾರ್ಗ ಹೇಳು ಶ್ರೇಣಿ." ಎಂದನು ರಾಜಕುಮಾರ.

ಹನ್ನೊಂದು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಕಿಚಿವಮಾನುಸು ಮತ್ತೆ ರಾಜಕಾರ್ಯ ಉಳಿ ಹೋಗಿ, "ಹೃದಯ ತೀರತೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರೂ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕುಲಪತಿಯನ್ನು ಕಾಯುವ ಮಾರ್ಗ ಹೇಳು. ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?" ಎಂದನು.

"ರಾಜಾ, ನೀನು ತೀರತೆಯನ್ನು ಕಾಯಬಹುದು ಎಂಬ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ ಕಾಣಿ ಹೇಳಬೇಕೆ ತೋರು. ಇನ್ನೂ ಪ್ರವಚನ ಕಾಯುವ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲ." ಎಂದನು ರಾಜಕುಮಾರ.

ಕಿಚಿವಮಾನುಸು ತೀರತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಹಿರಿಯ, "ಹನ್ನೊಂದಿಗೂ ನೀನು ಕುಡಿಯಬೇಕು?" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ನಿನ್ನೂ ರಾಜಾ! ತೀರತೆಯೇ ಕಾಯಬೇಕು ನೀನು ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಕಾಯಬೇಕು?" ಎಂದ ರಾಜಕುಮಾರನು ನಗುತ್ತ.

ರಾಜನು ನಾಟಕದ ತಗ್ಗಿತ್ತು.

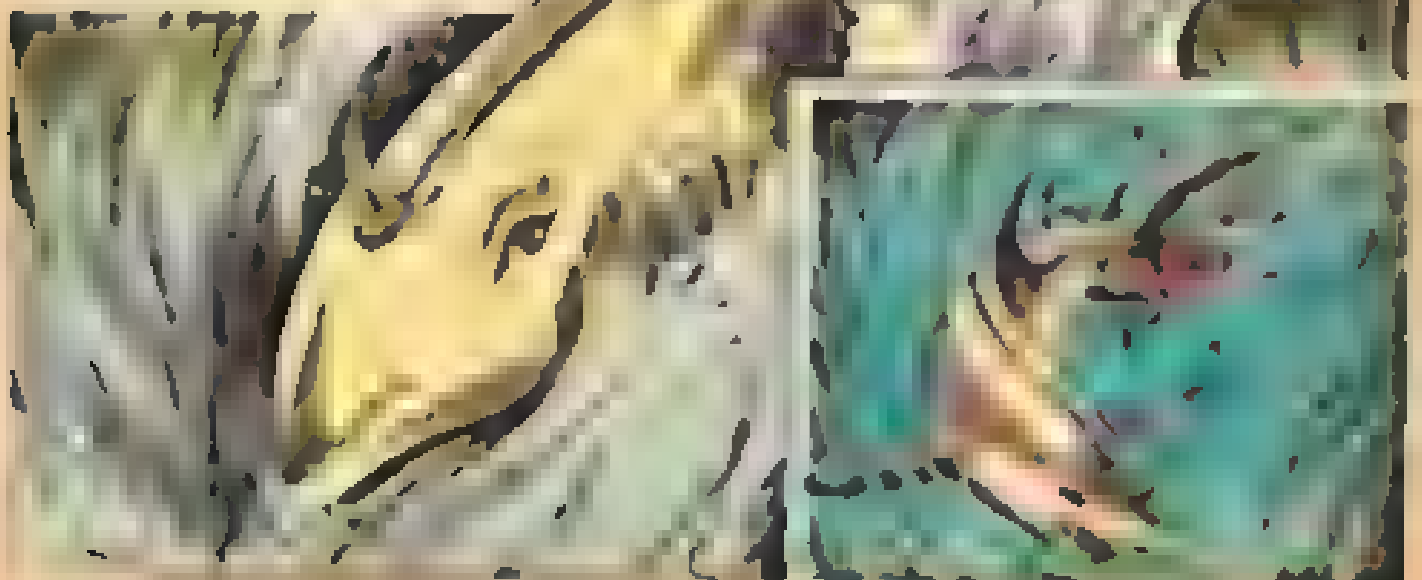

2010年12月10日

ಪರಮಾತ್ಮನು ಕೃಪಾಕಿರಣಗಳ ಮೂವದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ
ಮಾಡಿದ್ದು ಮಹತ್ವದ ಒಂದು ವಿವರವಾಗಿದ್ದು
ಇದರಲ್ಲಿ ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ
ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು
ಅದೇನು ವಿವರವನ್ನು, ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಣಾಮವು ಕೂಡ
ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥವು ಅದೇನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು,
ಒಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಮುಖಗಿಡಾಗಿ
ಮಾಡಿದ್ದು ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ
ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು
ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು
ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು
ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು ಮಹಾದಿವ್ಯವೆಂಬುದು

೧೨. ೨೦೦೦ ರಿಂದ ೨೦೦೨ ರ ವರೆಗೆ
ದತ್ತಿ ಕಾರ್ಗಿಲಿನಿಂದಾಗಿ ಮತ್ಸ್ಯ ಮೀನುರರ ಮತ್ಸ್ಯ
ಈ ಮತ್ಸ್ಯಮತ್ಸ್ಯ ಕೀಟರು ಮೇದಾರ್ಗಿನ್ನು ಮುಖ
೨೦೦೨

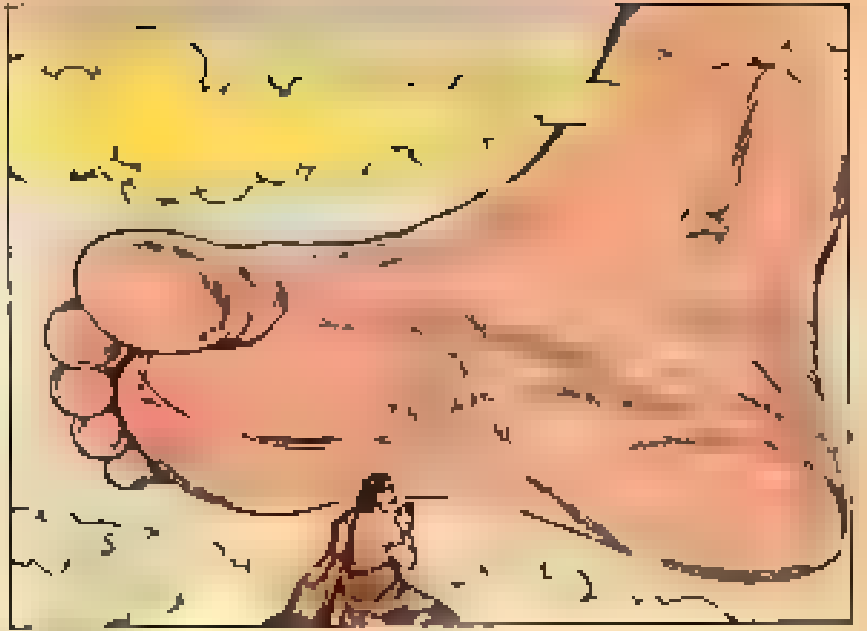
ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕಡೆಗೀಲಾಗಿ, ಸರ್ಪ
ರಾಜ ವಾಸುಕಿಯನ್ನು ಹಗ್ಗವಾಗಿ ಮಾಡಿ,
ದೇವತೆಗಳೂ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಅಮೃತಕ್ಕಾಗಿ
ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆಯಲು ತೊಡಗಿದಾಗ
ಮಂದರ ಪರ್ವತವು ನೀರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ
ತೋಯಿತು. ಆಗ ಎಷ್ಟು ಕೊರಗಾಪಕಾರ
ದಿಂದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹಸ್ತ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಅದು
ತೇಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನೊಬ್ಬ ದಾನವನು
ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಸುತ್ತಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗಿಸಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಎಷ್ಟು ವರಾಹವ
ಪಾರವನ್ನೆತ್ತಿ ಆ ದಾನವನನ್ನು ಕೊಂದನು. ಭೂ
ಗೋಳವನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದನು.

ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಸಹೋದರ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ದಿವ್ಯ
ದೈವ. ಆದರೆ ಅವನ ಮಗ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು
ಎಷ್ಟು ಭಕ್ತ, ಎಷ್ಟು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವೆನೆಂದು
ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅದು ಸುಕ್ಕೆಯು
ತೋರಿಸಲು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಒಂದು ಸ್ತಂಭವನ್ನು
ತೋರಿಸಲು ಒಡೆದನು. ಆಗ ಸ್ತಂಭದೊಳಗಿಂದ
ದಿವ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಹಿರಣ್ಯ
ಕಶಿಪುವನ್ನು ಕೊಂದನು.

ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಒಲಿ ಮೂರು
ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಒಯ್ದು ಸ್ವರ್ಗದತ್ತರುವ ರಾಮನ
ಗಣಿ ಗತಿಯಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವನು. ಆದರೆ
ಅವನು ಮಹಾವಾತನಾಗಿದ್ದ ಯಾರು ಒಂದು
ಕೀಳಿದರೂ ಕೊಡುವವನು. ಒಬ್ಬ ವಾಮನ
ನೆಲ ಕುಳ್ಳಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ರೂಪದಲ್ಲೆ ಒಲಿಯ
ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೂರು ಅಡಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು
ಬೇಕೆಂದನು. ಒಲಿ ಭಾರಯೆರಡು ಕೊಟ್ಟನು.
ವಾಮನನು ಒಂದು ಅಡಿಯಿಂದ ಭೂಮಿ
ಯನ್ನೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಅಡಿಯಿಂದ ಅಕಾಶ
ವನ್ನೂ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಮೂರನೇ ಅಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ವಿಲ್ಲದೆ ಒಲಿಯ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಮನನು ಒಬ್ಬ
ವಾತಾಳಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿಬಿಟ್ಟನು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಒಲಗವಿಳಿತರಾಗಿ
ಮುನಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುಬಂದು. ಆಗ
ವಿಷ್ಣು ಪುರುಷರಾಮನೊಬ್ಬರು ಕಂಡುಕೊಂಡುಬಂದು
ಹುಟ್ಟಿ ಇವರನ್ನು ಸಾರಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು
ಹಲ ಮಾಡಿದನು.

ಕರುವಾದವು ವಿಷ್ಣು ರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಪ್ರಜೆ
ಗಳಿಗೆ ಆದರ್ಶ ಪುರುಷನಾಗಿ ಬೀರಿದನು.
ಪ್ರವಚನ ಪರಿಪಾಲನೆ, ಭಾಷ್ಯಪ್ರೇಮ, ಆದರ್ಶ
ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಇವು ರಾಮನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ಗುಣಗಳು. ರಾಮನು ಮಹಾವೀರನು.

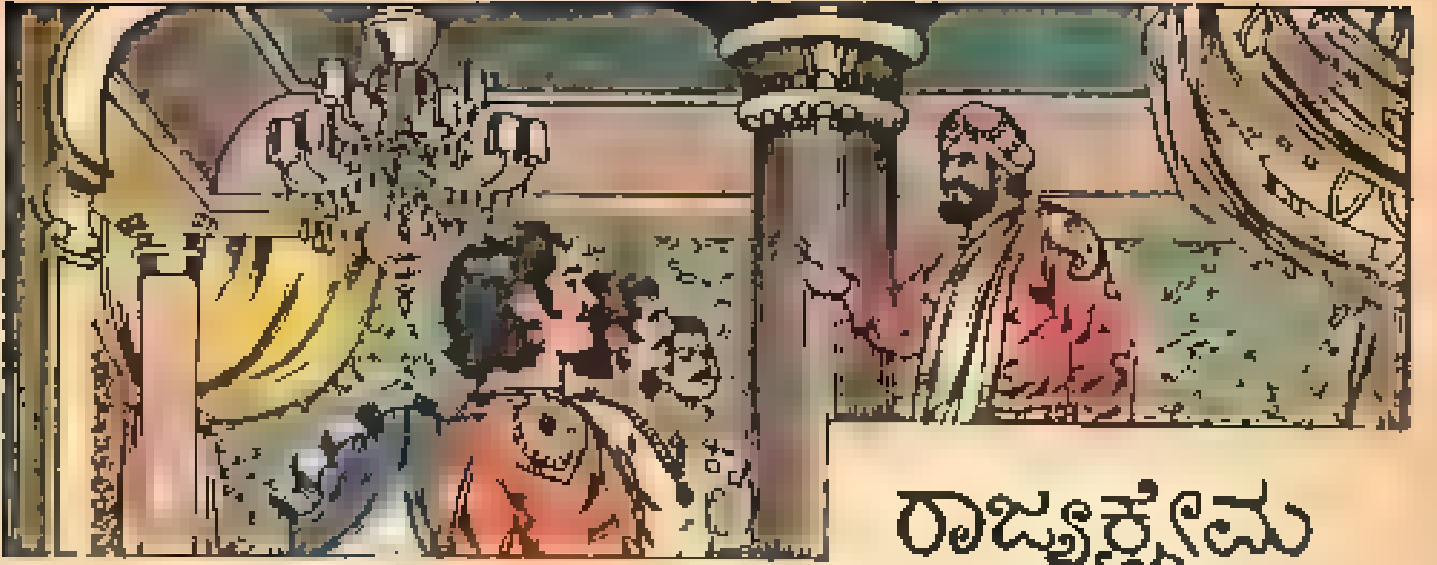
ತೆರುನಾಯಕ ವಿಷ್ಣು ಕೃಷ್ಣಾಚಾರದಷ್ಟೆ ತಿರುನು
ಅಸ್ತಕ್ಕಿ, ಅಮೆಯು, ಸತ್ಯಕ್ಕಿ, ಧರ್ಮ ಎಂಬ
ದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಅವರು ಅರ್ಜುನ
ನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಗೀತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿದೆ.

ವಿಷ್ಣು ಬುದ್ಧನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗ
ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತ ಅಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ
ದನು. ಹೇವಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಬಗೆಯಾದ
ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತೋರಿ ದಾಟಿಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು
ಬೋಧಿಸಿದನು ಬುದ್ಧ.

ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರವೃತ್ತಿ
ತೋಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣು ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರ
ಮತ್ತಿ, ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು
ನಾಶಮಾಡಿಸಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅದೇ
ಹೇವಿತವನ್ನು ಸಾರಿಸಿದನು.

ರಾಜ್ಯಕ್ಷೇಮ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಾರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೂರ್ಯವರ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಒಡಲಕ್ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ, ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ರೂಪವತಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ರೂಪವತಿ ಪರಮ ಸುಂದರಿಯೂ ಹೌದು.

ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ವಯಸ್ಸು ಬಂದ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ಅವಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಡಗಿದನು. ವರನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ದೂರ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನ ಬಂಧು ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ರೂಪವತಿಗೆ ತಕ್ಕವರಾದ ಮೂವರು ಯುವರಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಅಜಯ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ವಿಜಯ, ಮೂರನೆಯವನು ಸುಧೀರ. ಆ ಮೂವರಿಗೂ ರೂಪವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತುಂಬ ಆಶೆಯೂ ಇದ್ದಿತು.

ಸೂರ್ಯವರ್ಮ ರಾಜನು ಆ ಮೂವರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ, "ನೀವು ಮೂವರೂ ಒಂದು ಪರ್ವದ ವರೆಗೆ ದೇಶಾಟನೆ ಮಾಡಿ, ರಾಜ್ಯದ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಪಡುವಂತಹ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು

ಬನ್ನಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರ ಎದ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿನದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುವುದೋ ಅವರಿಗೆ ರೂಪವತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ ಮೂವರೂ ಅವರವರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ದೇಶ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಒಂದು ಪರ್ವದ ಮೇಲೆ ಮೂವರೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದರು. ರಾಜನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಕರೆಯಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿದನು.

ಅಜಯನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, "ನಾನು ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕ್ರಮ ಪ್ರಕಾರ ಜಪಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭೂಕಂಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಶತ್ರುಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಂಡಿತ್ತಿ ಬಂದಾಗ ಇದೊಂದೇ ಮಂತ್ರ ಸಾಕು" ಎಂದನು.

"ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ತೀರಿದ ಮೇಲೆ ಭೂಕಂಪವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾ ಶಕ್ತಿ ಉಪಸಂಹಾರ ಮಂತ್ರವಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ. ಅಜಯನು ಮೋರೆ ಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದನು. ಎರಡನೆಯವನಾದ ವಿಜಯನೂ ಹಾನೊಂದು ಆಪೂರ್ವ ಮಂತ್ರ,

ತನ್ನ ಕರಿತು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು. ಆ ಮಂತ್ರದಿಂದ
ಫಾರಿ ಮಳೆ ಬಂದು ಭೂಮಿ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬುತ್ತ
ದೆಂತೆ. "ಹೌದು ಜಲಪ್ರಳಯವಾಗದಂತೆ ಮಳೆ
ಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಮಂತ್ರವಿದೆಯೇ?" ಎಂದು
ರಾಜನು ಕೇಳಿದನು. ಅದು ತನಗೆ ತಿಳಿಯದು
ಎಂದನು ವಿಜಯ.

ಸುಧೀರನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು, ಅವನು ಯಾವ
ಅವೂವಾ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬರಲೇ
ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾನು ಒಂದು
ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂದನು.
ಅಗ್ನಿನೇಗರೆ, ಸೂರ್ಯಾವಮಾ ರಾಜನ ಪರಿವಾಲನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೋ ರೋವಾಳಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡಂತೆ.
ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಕರಿತು ತುಂಬಾ ಹೊಳ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂತೆ. ಆದರಂತೆ ದೇಶವು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲು
ತಾನು ಕೆಲವು ಅರೊಚನೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನೆಂದೂ
ಸುಧೀರನಿಂದನು. ಸೂರ್ಯಾವಮಾನು ಸುಧೀರನ
ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ "ಸಗ್ಗ ಪೋರ ನನಗೆ
ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೇನು?" ಎಂದು ಬೈದು
ಅವನನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿರಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ಅವನು ಅಜಯವನ್ನೂ ವಿಜಯ
ತನ್ನೂ ಕರೆದು "ನೀವು ಸುಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ
ವಿದ್ಯೆಗಳ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಡಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬ

ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ರೂಪವತಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ
ಈಗ ಈ ವಾನೀಯವನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ" ಎಂದು
ತಾನೂ ತನ್ನ ಲೋಟವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು.

ಅಜಯ ವಿಜಯರು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದ ವಾನೀಯ
ನನ್ನು ಕುಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಸ್ತುಬಿಡುತ್ತಾ ಅವನ
ಪಾನೀಯದಲ್ಲಿ ವಿಷವಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಿ,
"ಮಹಾರಾಜರೇ! ಇದೊಳ್ಳವ ದಾರುಣ!" ಎಂದನು.

"ಹೌದು ಹೌದು ರಾಜ್ಯದ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಅನು
ಕೂಲವಾಗುವ ವಿಧ್ಯೆ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೊಳ
ದರೆ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಗಳಿಗಿಂತ
ದಾರುಣವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೋಭಪಡಿಸು
ವಂಥ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕರಿತು ಬಂದರು. ಇವರನ್ನು
ನಿರ್ಮೂಲಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಕಾರ ರೋಕ
ಕ್ಕಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ರಾಜ.

ಸೂರ್ಯಾವಮಾನು ಸುಧೀರನನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹ
ದಿಂದ ಕರೆಯ್ದು. "ನೀನು ಹೇಳಿದುದು ನಿಜವೇ
ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆದವನು ನೀನೇ
ನೀನು ಪರಿವಾಲನೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವಂತಹ
ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಪಾಲಿಸಲಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ನೀನೇ ಅರ್ಹನೆಂದಾಯಿತು
ನಿನಗೇ ರೂಪವತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡು
ತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಮೋಸದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ

ರಾಜವ್ಯಯ ಭೋಜವ್ಯಯ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ

ಅವನುಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ. ಇಬ್ಬರ ಸಂವಾದವಿಷಯ ಕೂಡುವುದಾದರೂ ಭೋಜವ್ಯಯವು ಮತದ ಕೆಲಸ, ರಾಜವ್ಯಯವಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಭೋಜವ್ಯಯ ರಾಜವ್ಯಯಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಕೊಡುವುದು ಕೈಕೊಂಡು "ಭೋಜವ್ಯಯವೇ" ಎಂದನು.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂತ ಮೊರೆ ಭೋಜವ್ಯಯವೇ ಅಂದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ರಾಜವ್ಯಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

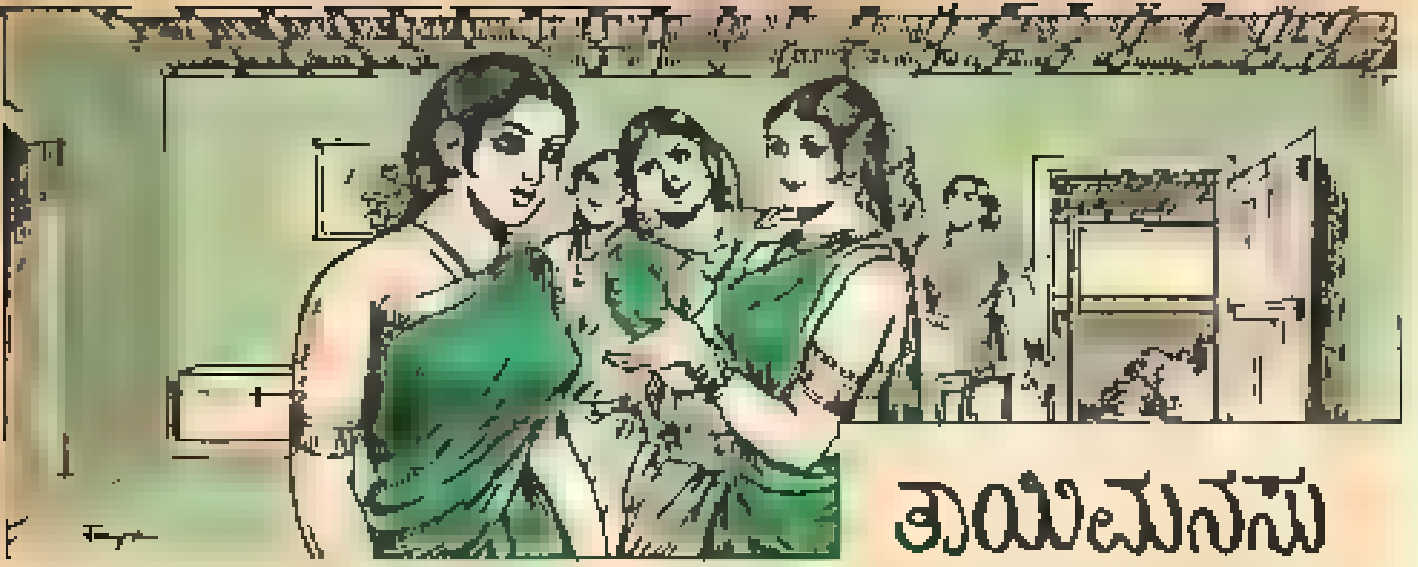
"ಎಂದ ಹಾಗೆ" ಎಷ್ಟು ಹಣ? ಹಣವು ಮನೆ ಹಣ ಕೊಡು ಮನೆ ಹಣವು. ಸುತ್ತಲಿಗಿಂತ ಕಡಿ ಎಂದ ರಾಜವ್ಯಯ. ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾದರು ಇದರಿಂದ.

ರಾಜವ್ಯಯ ಮೋಸದ ಒಂದೆ ಭೋಜವ್ಯಯವೇ ಕೊಟ್ಟವನು. ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲದ ಒಂದೆ ಹಣವನ್ನು ರಾಜವ್ಯಯ ಮೊರೆ ಭೋಜವ್ಯಯವೇ ಕೊಟ್ಟವನು. ಇಂತಹ ರಾಜವ್ಯಯವನ್ನು ಕಡಿ ಎಂದವನು. ಭೋಜವ್ಯಯವು ಕೈಗೆ ಹಾಕುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟವನು ಎಂದೇ ಹೇಳಿದನು.

"ಭೋಜವ್ಯಯವೇ ಹಾಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವಂತೆ ನೋಡಿದವನು ಇಬ್ಬರೂ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ" ಎಂದರು. ಹೇಳಿದರು.

ರಾಜವ್ಯಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು "ಅದು ಹೇಗೆ? ಭೋಜವ್ಯಯವೇ ಹಣ ಕೊಡುವಂತೆ ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿ" ಎಂದು ಕಂಡವನು ತನ್ನ ಮೋಸದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು.

ತಾಯಿಮನಸು

ಕಾಂತಿಯ ಗಂಡ ಸುಂದರನು ಅವಳನ್ನೂ ಭಾವಂತ ನ್ನಿ ಕಾಂತಿಯೂ ಸುಂದರನೂ ಸಂಗಾತಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬರಲೇಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ತಂದೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದನು. ಸುಂದರನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೀರಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೊರಡಬಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂತಿಯೊಬ್ಬಳೇ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಇದೀಗ ತೊರಾ ಮನೆಗೆ ಹೊರಬಿದ್ದಳು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಸವಿಯಾದ ತೃಪ್ತಿನ ಅಲೋಚನೆಗಳು ಬಂದರ ಹಿಂದೂದಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕಾಂತಿಯು ಅಕ್ಕಂದಿರಿಗೆ ಧನಿಕರಾದ ಗಂಡಂದಿರೇ ದೊರೆಕಿದ್ದರು. ಕಾಂತಿಯ ಗಂಡ ಸಾಧಾರಣದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯವನು. ಆದರೂ ಕಾಂತಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಪ್ರಥಮಬಾರಿಯಾಗಿ ತೊರಿಗೆ ಹೋಗುವವಳಾದುದರಿಂದ, ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಒಂದು ಪಂಚೆಯನ್ನೂ, ತಾಯಿಗೆ ಒಂದು ರವಿಕೆ ಕಣ್ಣಿನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಅವಳು ತೊರಾಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ತಾಯಿ ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ, ಅಲಿಂಗಿಸಿ ಕೈಹಿಡಿದು ಕರಕೊಳ್ಳುವಳೆಂದರೆ, ಹಾಗೇನೂ

ಅಗಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ "ಬಾದೆಯಾ ಕಾಂತೀ, ಬಾ" ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ತನ್ನವಾಡಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಳು. ಅವಳ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಜಗಜಗಿಸುವ ೫೫ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಚಿಲಿ ಗುತ್ತ ತಾಯಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿ. ತಮ್ಮ ನಗದ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೂ ಅದಿನವೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಭ್ರಮ ಸಡಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿ ಬಂದ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಕಾಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ "ಏನೇ, ಕಾಂತೀ, ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನರ ಸಂಪಾದನೆ ಏನಾದರೂ ಏರಿ ದೆಯೇ? ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೇನೂ ಕಡಮೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲವೇ?" ಎನ್ನುತ್ತ, ಕಿರುಕಲನೆ ನಕ್ಕರು. "ಪಾಪ ಕಾಂತಿ!" ಎಂಬ ಕೊಂಕುನುಡಿ ಬೇರೆ!

ಕಾಂತಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚಿವುಟಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದರೂ ಕಿರುಕಲನನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತೊರೆತು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತ ಕೈಕಾಲು ತೊಲೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕುಳಿತಳು.

ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಯಾದ ಇಲ್ಲಿ ಅಥಿಮಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು

ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ಹಿಂತಿ ಉಟಗಳ ಮೇಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯಾ ಅಕ್ಕಂದಿರು ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಭಕ್ತಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಪಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಕಿಂಡರು. ಅವರನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕೇಳಲು ಹಿಂತಿಗೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಯಿತು ಕೇಳದಿದ್ದರೇ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತೆನ್ನು ಬೇಕು. ಎಕೆಂದರೆ ಅವಳ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಒರಿಯ ಮಗಳಂದಿರಿಗೆ, ಒಡ್ಡು ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಒಡಿಸುವಾಗ "ನಿನಗೂ ಹಾಕಲೇ?" ಎಂದು ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಹಾ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಕಾಂತಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಒಡ್ಡು ಕೊಯೇ ಸರಿ !

ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ನಿರರೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಕಾಂತಿಯೂ ಏನೋ ಅರ್ಥಂಬರ್ಥ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನಿರರೆದುಕೊಂಡ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿದಳು. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಲು ಅಕ್ಕಂದಿರಿಗಿದ್ದ ಮಂಜು ಹಾಸಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಉಪಕರಣಗಳಾದರೆ ಕಾಂತಿಗೆ ಸರಗೀ ಹಾಕಿಗೆ ಯಾಗಿ, ಕೈಯೇ ತಲೆದಿಂಬಾಯಿತು

ಅವಳು ತನ್ನ ತಂದೆಗಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಪಚ್ಚಿಯನ್ನು ಹೊಸಗೆ ತೆಗೆದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಡ್ಡಬಿದ್ದಳು. "ಅಯಿತು ಸಂತೋಷ. ಎಲ್ಲರೂ ಉಟಕ್ಕೆ ಕೂತ ಹಾಗಿದೆ ನೀನೂ ಹೋಗಿ ಉಟ ಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಂದೆ ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಪಚ್ಚಿಯನ್ನು ಕೋರಿಸಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಅಡೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು

ಕಾಂತಿ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಆ ಪಚ್ಚಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಏನೋ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ತಾಯಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ತಾಯಿಗಾಗಿ ತಾನು ತಂದ ರವಿಕೇಳುವನ್ನು ತೆಗೆಯೋಣವೆಂದುಕೊಂಡಾಗ, ತಾಯಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಚ್ಚಿಯೇ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. "ಕಾಂತಿಯ ತಾಯಿ ಆ ಪಚ್ಚಿಯೇಯನ್ನು ತನ್ನ ಬೆಟ್ಟಗೆಯೊಳಗೆ ಭವ್ಯವಾಗಿಟ್ಟಳು ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಲಕ್ಷಿಸದಂತೆ ಬಾಣಲಿಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಮನ್ನ ಸುಂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಾಂತಿ ತಾನು ತಂದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ, "ಅಮ್ಮಾ ನೀಗಾಗಿ ತಂದೆ!"

ಎನ್ನುತ್ತ ರಹಿತಗಾವನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ತಾಯಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣತ್ತಿಯೂ ನೋಡದೆ ಕೋಲಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಎಸೆಯಳು. ತಾಯಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬಿಡುವ ಹಾಗೆ ಕಾಂತಿಗೆ ಎಸೆಯಳು.

ಆಮೇಲೆ ತಾಯಿ ಈ ರಹಿತಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅಗಸರ ಎಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ತುರಗಿ ತಾನು ತುಲ ಪುಲೆಯನ್ನು ಯಾವನೋ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕಾಂತಿ ಗಮನಿಸಿದರಲ್ಲ. ಆಗ ಅವಳು ಮುಖವು ನೋಟದಲ್ಲಿ ಬಾಕ್ಸು ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ಹಗ್ಗರಾಗುವಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಬಾಯಿ ತೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು.

ತನ್ನ ತೆರನುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನು ಪೂರ್ತಿಪರಕೆಯ ಕೂಡಿಸಿದ ಭಾವನೆ ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀವಾಗಿ ಸಾಟಿತು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದವ ಇರಲಾಗದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಪುಗಿದ ಮರಂದಿನವೇ, ಕುಡೆ, ಕಾಯಿ, ಅಕ್ಕಂದಿ ಕಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಉರಿಗೆ ಹೊರಬಿಟ್ಟಳು. ಎರಡನೇ ಇದ್ದು ಹೋಗಿರುವ ಕೊಡು ಯಾರೂ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

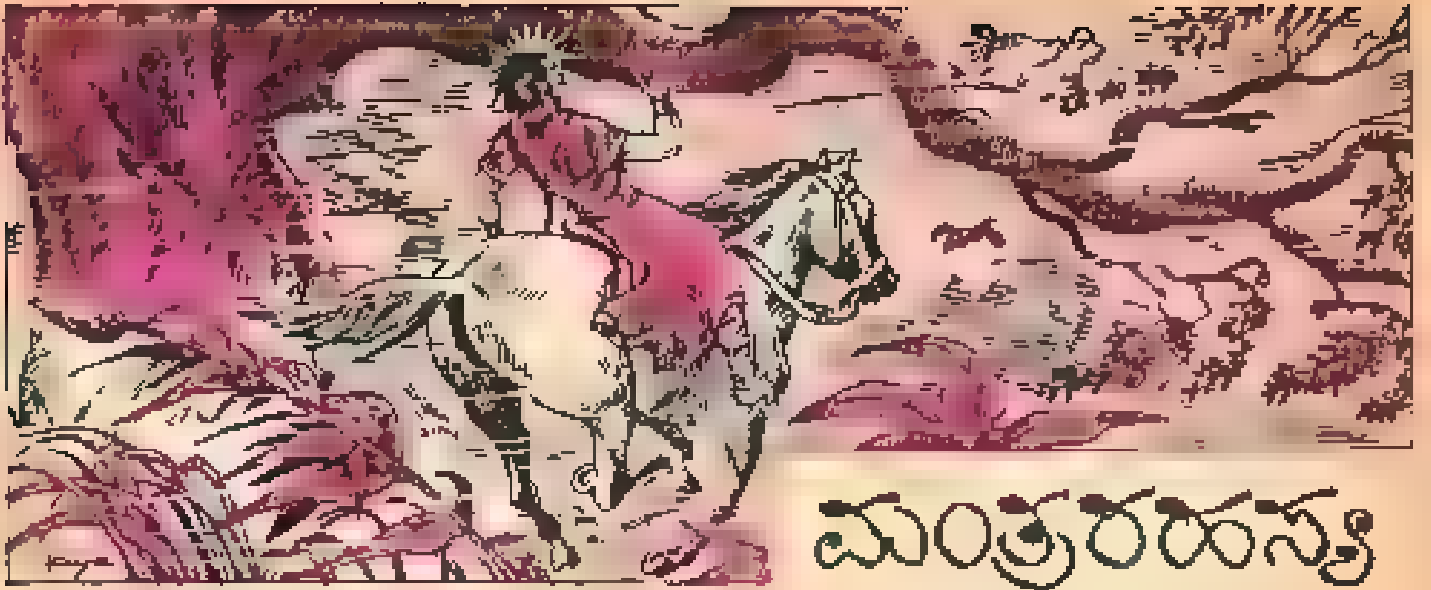
ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ನೋಡುವ ಕೂಡಲೇ ಅವಳಿಗೆ ದುಃಖದ ಕಟ್ಟಿ ಒಡವಂತೆ ಅಳು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಳುತ್ತಾ ತುರಗಿ ತೆರನುಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅವಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಂಪಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

"ಅದನ್ನೇ ಬೊಟ್ಟದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ದೇವಿ" ಎಂದು ಸುಂದರನು ಸುಮಧಾನ ಹೇಳಿ. ಅವಳು ತಂದ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟದನು.

ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಸೀರೆಯೂ, ಹೆಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಲಡ್ಡುಗಳೂ, ಒಂದೂ ಚೀಲಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಅವನು ಚೀಲಿಯನ್ನು ಓದಿ ಕಾಂತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿತ್ತು.

"ಕಾಂತೀ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಮ್ಮ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೊಲವೆಲ್ಲಾ ಬೀಳಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಅದಾಯವಿಷ್ಟು. ಒಳಗೆ ಒಡತನದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಅವರ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರ ಸರಿಸುಮಾರಾಗಿ ಅದರೊಡನೆ ಇಟ್ಟು ಅಧಾರಕ್ಕೆ ಭಂಗಬರುತ್ತೇನೋ ಅಂತ ಹೆದರಿದೆವು. ನಾನು ಇಷ್ಟದ ಮೌಠಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಅವನೊಬ್ಬನು ಉಡುಗೊರೆ ತಂದೆಯೆಂದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಗರ್ವವಿಗಲಾದ ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರನ್ನು ತಪ್ಪಿ ವದಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಲಿಗೋ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಟಿಸಿದೆವು. ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಹೊರಲು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅವು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಬರುತ್ತವೆ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಕ್ಷಮೆಮಾಡಿರಿ—ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮ."

ಮಂತ್ರರಹಸ್ಯ

ರೈವ್ರ, ಸುರಪ ರಾಜನಾದ ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಪರಮ ಸುಂದರಿಯಾದ ರೂಪಮತಿ ಎಂಬವಳು ಹೆಂಡತಿ ಯಾಗಿದ್ದಳು. ರೂಪಮತಿಯು ಪತಿರ ಅಪೂರ್ವ ವಾದೊಂದು ಗುರಾಬಿರಂಗಿನ ಮಂತ್ರಿಸ ಹಾರವಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ. ಅದನ್ನು ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಳು. ರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊಗಲು ಆ ಮಂತ್ರಿ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ತಲೆ ದಿಂಬಿನ ಕೆಳಗೆ ಅಡಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೊಪದಳೂ ಕೈ ಮೈಗಳ ಹೊರಳಾಟದಿಂದ ಪಾಳಾಗಿ ಹೋದೀತೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಭಯ; ಅಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನ ಅದರ ಮೇಲೆ.

ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಪಾಲನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸು. ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಾಜನ ಪರಿಪಾಲನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ಸಪರಿವಾರ ನಾಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಆರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಆಗಾಗ ಬೇಟೆ ಯಾಡುವುದೂ ಆ ರಾಜನ ವಿದ್ಯಾತಿ

ಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಸಾರಿ ಹೊರಟ ಬೇಟೆ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೆ ಬೇಟೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಸಾಗಿತು. ನಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಮುಗಿಸಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೈದುವಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅತಿ ದಾರುಣವಾದ ಶಂಭೂ ಆರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಒಂದು ಬಿದ್ದಿತು. ಈ ಭಯಂಕರ ತುಪಾಸಿನ ರಭಸದಿಂದ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ತಂದಿದ್ದ ಆನೆಗಳೂ ಕುದುರೆಗಳೂ ಕಂಡು ಬಟ್ಟೆ ಓಡತೊಡಗಿದುವು. ರಾಜನು ಏರಿತ ರಥವು ಒಂದು ಎರಕ್ಕೆ ಬಡೆದು, ಅದರ ಒಂದು ಚಕ್ರ ಮುರಿದು ರಥ ಮಗುಚಿತು. ಕೂಡಲೇ ಜದು ಪಾಲನು ಒಂದು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿತನು. ಅದು ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪಿ ಇಷ್ಟ ಬದಲೆ ದಿಕ್ಕು ಬಾರಿ ಯಲ್ಲದೆ ಓಡತೊಡಗಿತು. ಅಗ ನೆಲದ ಕಡೆಗೆ ಜುಟಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಎರದಕೊಂಬೆ ರಾಜನ ಹೆಣಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ತಾಗಿ, ಗಾಯವಾಗಿ ರಕ್ತ ಸುರಿಯು ತೊಡಗಿತು. ಅವನು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಕಾಲು ನಡಿಗೆ ಯಿಂದ ಒಂದು ನದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಧಾರಾ ಪಾತಿವಾಗಿ ಸುರಿದ ಮಲೆಯುಗಳ ನದಿ ಬಳಿ ಸೇರಿತು.

ಎ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್, ಐಂಪ್ರೆಸಾರಿಗಳು

ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರಲು ಕಾಜನು ಕಾಲು ಬಾರಿ ನದಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಈಜು ಬದರೂ ಹಗೆ ಯಿಂದ ತುಂಬಾ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಿ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಪ್ರವಾಹಮೂಡಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಕೊಡು ಹೋಗಿತ್ತು ಸ್ವಪಯೋಗದ ಹೋದನು. ಮತ್ತೆ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಅವನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ಮುಳುಗಿದುದು ಬಿಟ್ಟು ಹುಡುಗಿ ಅವನ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಅವನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಿಂದ ನಗುವನ್ನು ಮಾಡಿ. "ಅಣ್ಣಾ! ನೀವು ಈ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಾಯಿತು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ತುಂಬಾ ಕಳವಳ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದಿದೆ. ನಮ್ಮ ರೇಷನ್ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಿದ್ದಿರಿ ನೀವು ಈಗ ಮಲಗಿರುವೆವು ಮೋಣ ದ್ದರೂ ಅರಣ್ಯದ ರಾಜರಾದ ಫಕೀರಾ ಅವರ ಮನೆ

ಯಲ್ಲಿ. ನಾನು ರಾಜವೈದ್ಯಕ ಮಗಳು ಮಂಜರಿ. ಇವು ಫಕೀರಾ ಗುಣದ ಮರಗಳೂ ಕಡೆ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಬೇಕು. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಕೊಡುವ ಮೂಲಕಿಗಿಂತ ಸಿಮ್ಮ ಅರೋಗ್ಯ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ನನ್ನ ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಿಡು. ಇರುತ್ತೇನೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಲೀ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿಮ್ಮ ವಶವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಲೀ ನಿಮ್ಮ ಶುಶ್ರೂಷೆಯನ್ನು ನಾನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಾಡು ತಿದ್ದನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಯಾರು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸಮಗತಿಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆವು" ಎಂದಳು.

ಆಗ ಮಂಜರಿಯ ತಂದೆಯೂ ಫಕೀರಾ ರಿಂದನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಫಕೀರಾ ಎಚ್ಚರವಾದ ರೋಗಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿ. "ನೀನು ಯಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ತನ್ನ ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಮನಾದರೂ ಅವನು ಬರಬಹುದೆಂದು ಶುಕ್ತಿ ಬಯವಾಲನು. "ನನ್ನ ತಂದೆ ವಿಶ್ವವಿಘ್ನರಕ್ತ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬರು ವರ್ತಕರು. ನಾನು ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ" ಎಂದನು.

ಫಕೀರಾ ಮೊದಲಾದವರು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದರು. ಅವನು ಕೆಲವು ದಿನ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಬಿಡು ವಡೆಯಲು ಒಪ್ಪಿದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಫಕೀರಾ ರಾಜನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯದೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಮಂಜರಿ ದಿಸದಿದ್ದ ದಿನಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಹಿತ ಲಗುತ್ತು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಗಳಿಗೆ ಅವನ ಹೃದಯವು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು. ಅವಳ ಮನವನ್ನು ಮೆರೆ ತಿಳಿಸುವ

[illegible]

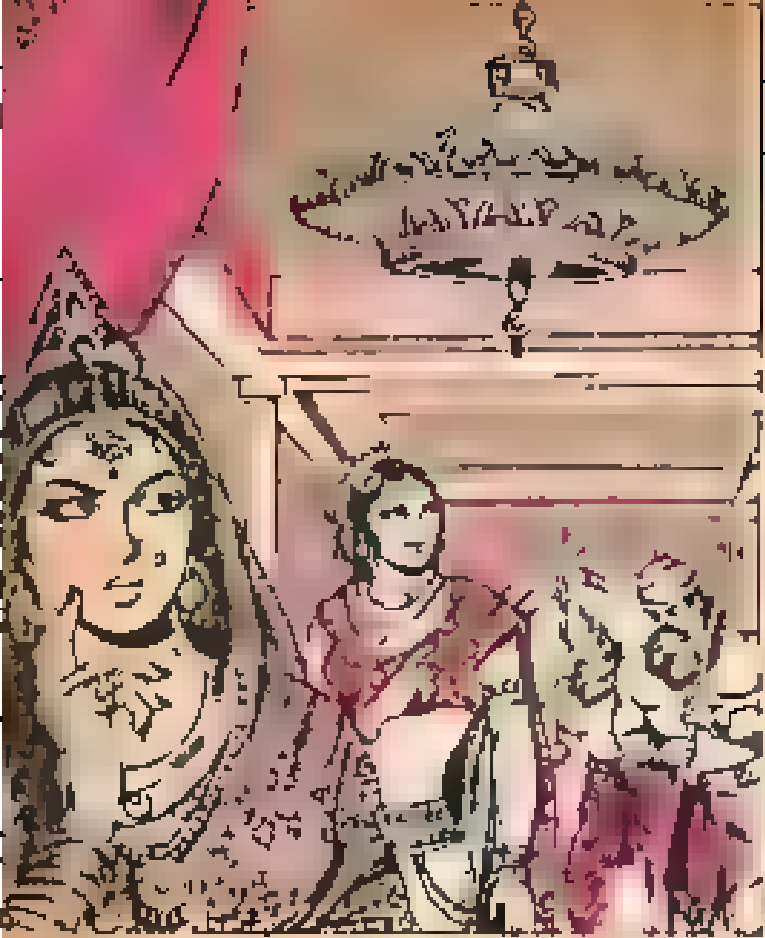
ಜಿಲ್ಲಾವಾಸಿಗಳು ಮೊದಲನೆಯ ಅರೋಗ್ಯ ಪಡೆದ
ಮೊರೆ ಮೂಡುರಿಸಿದಾಗ "ನಾನು ಹೊರಗ
ಮಾಡು ನನ್ನ ಬೇರೆ ಬಾಳತಕ್ಕವನು ಇಲ್ಲವು. ನಮ್ಮ
ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗದು ನಾನು ಗುಲಾಗರಿ ಹೊರಬರಬೇಕು"

ನಿನ್ನ ಸಹಾಯವೂ ಬೇಕು. ನಿನ ತಂದೆಯಾದರೋ
ನನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ
ಸುತಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ
ಹೋಗಿ. ಮೊದಲ ನೋಡು ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು
ನಾನು ನೋಡಬೇಕು. ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು
ಕೊಡುವರೋ ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಾಗಿಬಿಡು ಎಂದನು.

“ನಮ್ಮನ್ನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಿ.
ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಆಗಿತ್ತು. ಆಗಲೂ
ಕುತ್ಸೇನೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸಿದೆ.
ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ
ಬೇಕಾದುದು” ಎಂದಳು ಮಂಜರಿ.

“ಪಂಜರೀ, ನಾನು ಪತುವಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯ, ನೀನು
ನಿನ್ನ ಪೆಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿನ್ನ ಪೆಂಪಿನ
ಪತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೂತು ನಿನ್ನ ದಿಗ್ಗಜು ನಿನ್ನ
ಬಲಾಜಿರು ನಿನ್ನ ಹೆಡತುರು ನಿನ್ನ ಪೆಂಪಿನ
ನಿನ್ನ ಅಕುರದ ಪಕ್ಕನಿನ್ನ ನಿನ್ನವೆ ನಿನ್ನ
ಕೆಂಪಿನ ತೆಂಪಿನ ನಿನ್ನದರ ನಿನ್ನದರ ನಿನ್ನದರ

ಮಂಜರಿ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಜಯಪಾಲ. ಅರ್ಧಂತರವೇನಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಂಜರಿ ಅವನ ಇಪ್ಪದಂತ ನಡೆಯಲು ಸುತೋಪವಿಂದ ಒತ್ತಿದಳು. ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರು. ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಟ್ಟು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತ ರುದ್ರವೈರವನ್ನು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಜಯಪಾಲನು "ಮಂಜರಿ, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇಪ್ಪದಿನ ಸತ್ಯ ಕೇಳಿ ದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಿಸು. ನಾನು ಈ ರುದ್ರವೈರಕ್ಕೆ ರಾಜ" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರಭುಗಳೇ, ನಾನೇನಾದರೂ ಅವಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು" ಎಂದಳು ಮಂಜರಿ.

ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಜಯವಾಸನು ಮಂಜರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ರೂಪಕುತಿಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ರೂಪವತಿ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅವರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಮದುವೆಯೂ ಆಯಿತು.

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಿದ್ದರೂ ನಾಗರಿಕ ರೀತಿ ನಿತಿ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದ ಮಂಜರಿ ರಾಜಭವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅದರಭಾವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಗೌರವ ಪಾತ್ರಕಾದಳು. ರಾಜಕುಮಾರ ಶಕ್ತಿವಾಲನೂ ಮಂಜರಿಯ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಹುಚ್ಚುಕೊಂಡನು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಸ್ವಂತ ಮಗನ ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಮಂಜರಿಯ ಸ್ಥಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾದದಿಂದ ರೂಪವತಿಯ ಹೃದಯವು ಆಳೂಯೆಯಿಂದ ದಹಿಸತೊಡಗಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ಬೆಂಗೆ ನೆದ್ದೆಯಿಂದಿದ್ದ ಕೂದಲೇ ತನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಲಾಟೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು. ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಂಜರಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಮಹಾರಾಣಿಯ ಹಾರವು ಕಾಣದೆಹೋಯಿತೆಂದಾದ ಕೂದಲೇ ಕಾವಲುಗಾರರಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿ ಬಿದ್ದಳು. ಆಗ ಮಂಜರಿ, "ನಾನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅರಣ್ಯರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಮೊದಲು ಈ ದಿನವೇ ನನ್ನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ರಾಜಭವನದ ಚಾವಣಿಗೆ ಬರಲಿ" ಎಂದಳು.

ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಅವರಾತ್ಮವಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಾವಣಿಯ ವರಾರದಲ್ಲಿ ಜನಸಮೂಹ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಂಜರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣವೂ ದೊಡ್ಡವೂ ಅದ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದವು. ಮಂಜರಿಯ ಅಭಿಮತದಂತೆ ರಾಜಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಬಂದು, ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು

ಮುಟ್ಟಿದರು ಒಗ್ಗು ವಸ್ತುವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ರಾಜನು, "ಮಂಜರೀ ಈಗ ಮುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುವೇನು? ಕೋರಿಮೊಟ್ಟೆಯೋ ಕೊಡೆಯೋ, ಲೋಟೆಯೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಲೋಟೆ" ಎಂದಳು ಮಂಜರಿ ಅದು ನಿಜವೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯಾರೋ ಒಂದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ರಾಜನು "ಮಂಜರೀ, ಈಗ ಮುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತು ಯಾವುದು? ದೀಪದೊಳೆಯೋ, ಸುಂಪೆಯೋ, ಲೋಟೆಯೋ ಕೋರಿಮೊಟ್ಟೆಯೋ, ಮುದ್ದಿ ದೊಡ್ಡಿಯೋ, ಮಯಣಿದ ಬತ್ತಿಯೋ? ಗರಿಯೋ..?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ಮಯಣಿದ ಬತ್ತಿ" ಎಂದಳು ಮಂಜರಿ, ಅದೂ ನಿಜವೇ.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮಂಜರಿ ಪ್ರತಿಸಾರಿಯೂ ನಿಜ ವನ್ನೇ ಹೇಳಿದಳು "ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳಗೆ ಮುಕ್ತಿನ ಹಾರವು ಸಿಗದೇಹೋದರೆ ಕದ್ದವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದೆ" ಎಂದಳು ಮಂಜರಿ.

ಏಲ್ಲಿರೂ ಮಂಜರಿಯ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಉತ್ತಾಪೊರಟುಹೋದರು. ಆ ದಿನ ಕತ್ತರಾಗುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಮತಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮಂಜರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ನಾನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ

ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಮಾತು ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದಳು. ಮಂಜರಿ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದಳು.

"ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ತಂಗಿ. ನಾನೇ ಮುಕ್ತಿನ ಹಾರದ ಕಳ್ಳೆ ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳೆನಾದ ಆರೋಪ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿದೆ. ನಿನಗಿಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಗುಣದವಳ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆ ವಟ್ಟಿದ್ದು ನನ್ನ ಆವಿವೇಕವಾಯಿತು." ಎಂದಳು ರೂಪಮತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಅಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಂದಬಾವ್ತು ಸುರಿಸಿದರು. ಮುಕ್ತಿನ ಹಾರ ದೊರೆತೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ತಾದರೂ ಕಳ್ಳೆನಾದ ಸುದ್ದಿ ಅಡಗಿಹೋಯಿತು.

ಮಂಜರಿ ಮಾಡಿದ ಇಂದ್ರಜಾಲಕ್ಕೆ ಅಥಾರ ವೇನೆಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಮೇಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ, ರಾಜನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು ವಸ್ತು ವಿನ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕಷ್ಟ ವಸ್ತುವಿನ ಹೆಸರು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲೇ ವಿವಾಡು ನಡೆದಿತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜನು ಲೋಟೆಗೆ ಮೊದಲು ಕೊಡೆಯ ಹೆಸರನ್ನೂ, ಮಯಣಿದ ಬತ್ತಿಗೆ ಮೊದಲು ಮುದ್ದಿದೊಡ್ಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು. ಅದುವೇ ಮಂತ್ರದ ಗುಟ್ಟು.

ಉಡುಗೊರೆ

ನೆಲ್ಲೋರು ಮೆಕಟಾಚಲಯ್ಯಾವ ಒಬ್ಬನಿದ್ದ ಅವನದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುಣ ತನಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನ ಮುಗುವು ಎಲಿ ಎಲಿ ಒದರಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರ ಮನೆ ಲುಂಡಲೆನು ಏನೋ ಒಂದು ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಮಂತ್ರಣ ಬಂದವನು. ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಹತ್ತಿರದವ ರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದರಿಂದ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೋಗಿ ತರಿಸಿ. ತನ್ನ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕೂಡಾ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕವಳೇ ಕೂಡಿ ಬಂದುದು ಅವನ ಪುಣ್ಯ. "ಮೆಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಒರಲೆಸ್ಸಿವೇಳೆ" ಎಂದು ಹಾರಾಡರೂ ಕೇಳಿದರೆ "ಉಡುಗೊರೆ ವಸು ಕೊಡುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಹೋದರು. ಈಗ ಬರುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವಳು ಹೆಂಡತಿ

ಅಲ್ಲವು. ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಗಿಯುವವು ಅವನ ಮನೆಗೆ "ಇವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಡುಗೊರೆ"

ಎನು ಮತಿಪಾಠವೋ. ತಾತ್ಕಾರವೋ!" ಎಂದು ಬೇಸತ್ತುಕೊಂಡವಳು ಹಾಗೆ ನಟಿಸುತ್ತ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಉಟ ಮಾಡಿ. ಗಂಡನಿಗಾಗಿ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ನಿಜ್ಜು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೆಂಡತಿ ತಂದಾಕೊಟ್ಟ ಸಮಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸುತೋನ ದಿಂದ ತಿನ್ನುವನು ಮೆಕಟಾಚಲಯ್ಯ

ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಆದುದರಿಂದ. ಆ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರದು ಕೇವಲ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ಸುನೆಯೇ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೆಲವರೂ ಎರಳಾಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮೆಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಅಪಮೃತನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು ಈವಾರಿ ತೃಪ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೆಕಟಾಚಲಯ್ಯನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಳೆ ಹಿರಿ ಸುಮ್ಮನೆ ರಿಗಿಟ್ಟೆ ಇದು ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ತಲುಪುವ ಮದುವೆ ಯಾಗರಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?

"ಆ ಸ್ನೇಹಿತ ಎರಡು ದಿನ ಮುಂದಾಗಿ ಬಂದು ಮದುವೆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು"

ಅದಕ್ಕೇ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಉಡುಗೊರೆ ಮಾಡುವ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಎಂದು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ತನಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಂದೆ ಅಂದನು.

"ಅದಕ್ಕೇ ತಲೆ ಮಂಡೆ ಒಡಕೊಳ್ಳುವಿರಿ? ಪಾಲಿವೆಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಎಲೆಯೇ ಕಾಗುವಷ್ಟೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾದ ಒಡಕಿನ ಕಾಗದ ಪಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಮದುವೆ ಗದ್ದೆ ದಲ್ಲಿ ಇವರು ಮದುವೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಯಾರೋ ಗೊತ್ತಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರೋ ಎನ್ನೋ ಅವರ ಅಗುತ್ತೆ! ಅದೇ" ಎಂದು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ.

ಹೆಂಡತಿಯ ಆಲೋಚನೆ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನಿಗೆ ಹಿಡಿದಿತು. ಅವಳ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತ, ಮದುವೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದು ರಟ್ಟಿನ ಪಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ತುಂಬಿ, ಯಾವುದಾದರೂ ಎಲೆ ಸೊನ್ನೆ ಕಾಗದ

ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಡಕಿನಾಗಿ ತುಂಬಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವುದು. ಮದುವೆ ದಿನಕ್ಕೆ ರಟ್ಟಿನ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಸುರಿದ ಮಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಸುತ್ತು. ಬಹಳ ಭವ್ಯವಾದ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡುವಂತೆ ತನ್ನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವೆಂದು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನು.

ಅದರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಲೆಕ್ಕಾಂತ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವ ಮದುವೆ ಗಳಿಗೂ ಹೋಗದ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಪಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರ ಕಡ್ಡು ಕೂಡುತ್ತ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಮದುವೆಗೆ ಕೂಡು ಗೊತ್ತು ಕೊಡುವವನಾದರೆ ಅದೊಂದು ಅದ್ಭುತ!

ಉಡುಗೊರೆಯೊಡನೆ ಏರಿಕೆ ಬಂದಾಗ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನು ತನ್ನ ಉಡುಗೊರೆ ಕೈಬಾರಿಕೊಡುವ ಕುಸುರಿಪಟ್ಟಿ ದೊಡ್ಡ ಭಾರ ಕೇಡುಕೊಡುವ ತನ್ನಿಗೆ ಅಮೇಲೆ ಕೂಡುವ ಸಾಲು ಹಿಡಿದು ಸಂತೋಷ ವಾಗಿ ಕೂಡುವ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಡಕಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು

ಎಷ್ಟೋ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು
ಉಂಟಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾದಕತ್ವದ
ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನನ್ನು ಮೋಡಿ, ಆ ಮನೆಯವರ
ಕಡೆಯ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ ನೀರು ಕೇಳುತ್ತಾ, "ಹು! !
ನಮ್ಮ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ! ಇವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು
ಲಪ್ಪುಹಾಕಿ! ಅವರು ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಉಡುಗೊರೆ
ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಬಾಳ
ಮದುವೆ ಯಾವಾಗಲೋ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೆ!"
ಎಂದನು ಹಾಸ್ಯಚಟಾಕಿಯಾಗಿ

ಆ ಮಾತು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು
ಸುರಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಇವನು ತಾನು ಕೊಟ್ಟ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟನೇನು? ತಲೆ
ಯೆತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಈ ಆರೋ
ಚಕ ಪೇಳಿದ ಘಟಕಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಚುಕಬೇಕೆನಿಸಿತು.

"ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಅಂತಹುದೇನು ಉಡುಗೊರೆ
ಕೊಟ್ಟರು?" ಎಂದು ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಕುತೂಹಲದಿಂದ
ಕೇಳಿದರು.

"ತಂದು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ನೋಡಿ!" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಆ ಸ್ನೇಹಿತನು ಹೋಗಿ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ
ಕೊಟ್ಟ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇ ತಂದನು

ಈಗ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರೇ
ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು ಎಲ್ಲರ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಾನ

ಮೂರು ಕಾಸಿಗಿಂತ ಕೆಳಗುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ತನ್ನ
ಮೇಲೆ ಛೇ ಮೂರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹೀಗೆ ಹಲವರ
ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಗಲಾಗಿ ಮೆಣ.ವೇಗ
ದಾರದೆ ಜ್ವರ ಬುತೆಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಬಡ
ಬಹುದಿತ್ತು! ಆಯ್ಯೋ! ಈಗೇನು ಗತಿ?

ಹೀಗೆ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರೋದಿ
ಕುತ್ತಿರಲು ಲಡ್ಡು ದುರ್ನಾತ ಒಡೆಯುತ್ತಿರಲು
ಆ ಸ್ನೇಹಿತ, "ನೋಡಿರಿ! ನಮ್ಮ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ
ಮದುವೆಗಳಿಗೆ ಎಂಥ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಜ್ರದುಂಗುರ
ಉಡುಗೊರೆ ಮಾಡಿದರೋ!" ಎನ್ನತ್ತ ಆ ಸ್ನೇಹಿತ
ಗಾಠುಡೀ ಮಾಡುವವನ ಹಾಗೆ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ
ನಿಂದ ಉಂಗುರವೊಂದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿರಿಗೂ
ತೋರಿಸಿದನು.

ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ
ಒದ್ದಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ ಅರ್ತನಾದನ್ನು ಒಲವಂತ
ವಾಗಿ ತಡೆದುಕೊಂಡನು. ಅದು ತನ್ನ ಬೆರಳಲ್ಲಿದ್ದ
ಉಂಗುರವೇ! ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಜೊರು ಪಾರು
ಗಳನ್ನು ತುರುಕಿರುವಾಗ, ಅದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ
ಹಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ! ತನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ

ಅದರ ಆ ನಷ್ಟ ತನಗಾಗಲಿಲ್ಲ ಘೋರಾವಮಾನದ
ಮುಂದೆ ತೀರ ಅಲ್ಪವೆನಿಸಿತು. ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲಿದನು.

ದೇವಿಭಾಗವತ

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಸೂತ
 ಪುರಾಣಿಕನನ್ನು ಶೌನಕಾದಿಮುನಿಗಳು ನಡುವೆ ತಡೆಯು
 ಹೀಗೆಂದರು: "ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರೆಂಬ
 ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ
 ರಾದವರೆಂದು, ಆ ಮೂವರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವೇ ಕೃತ್ಯಮು
 ನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. - ಅಂತಹ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವನ್ನು
 ಯೋಗದ್ರೆ, ಪಶಪದಿಚ್ಛೂಳುವಾಗ, ವಿಷ್ಣುವಿನ
 ಮಹಾಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ವಿನಾರುವು? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಆದಿ
 ಶಕ್ತಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನೂ ಎಾರಿಸುವಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಹೇಗೆ
 ಬಂದಿತು? ನಾರದನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ
 ನಿಷೇವರ್ತಿಗಳಾದವರು ವಿಷ್ಣುವೇ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲಾ
 ಕಾರಣನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲಾ? ನೀವೇನೋ
 ಶಕ್ತಿಯೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವೆನ್ನುವಿರಿ? ನಿಜವು
 ಎನೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು"

ಶಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪ

ಮುನಿಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಸೂತನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ
 ದನು ಮುನಿಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಮ್ಯವಾದ ಕುತೂ

ಹಲಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಎವು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ
 ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ
 ಕೇಳಿ ನಾರದನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಅಂತವಾಗಿ
 ರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ
 ರಾಗದೆ, ತಮಗೆ ಅರ್ಥವಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನೇ ಸರ್ವ
 ಶಕ್ತಿವೆಂತೆಂದು ಭ್ರಮೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ
 ಕೆಲವರು ಶಿವನೇ ಪರದೈವವೆಂದೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲ
 ವರು ಸೂರ್ಯನೆಂದೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅಗ್ನಿ
 ಯೆಂದೂ, ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ಚಂದ್ರನೆಂದೂ, ಇಂದ್ರ
 ನೆಂದೂ, ಉಳಿದವರು ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಯಾವುದೋ
 ಎಂದೂ, ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಅಭಿ
 ಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಅವರವರ ಶಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ
 ಹಾಗೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದರೂ
 ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಗೂ ಅತೀತವಾದ ಆ ಪರಶಕ್ತಿ
 ಯೊಂದೇ ನಿಜವಾದ ಶಕ್ತಿ ಅದು ವಿಷ್ಣುವಿ
 ನಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿವನಲ್ಲಿಯೂ, ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿಯೂ,
 ಚಾ ಯು ವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿ

ಕೊಂಡಿದ ಅಂಕಪ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ವಿಷ್ಣು. ತನ್ನ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಮೋಡಿ.
"ಎನಿದು ಬ್ರಹ್ಮಾ, ನೀನು ತವನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು
ವಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು
ಕೇಳಿದನು.

"ದೇವದೇವಾ! ನನಗೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ತವನ್ನು?
ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಮಧುಕೈಟಭರೆಂಬ
ಇಬ್ಬರು ರಾಕ್ಷಸರು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆದ್ದು ತ್ತ.
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದನು ಬ್ರಹ್ಮ.

"ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತೆವರು
ತೆಯಾ? ನಾನು ಎಷ್ಟುಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದಿ
ದ್ದೇನೆ! ಇದೇನು ಮಹಾ?" ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಹೇಳಾ
ವತ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸರು ಅಲ್ಲಿಗೇ ರಘುವಿಂದ ಬಂದು
ವಿದು. ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ "ಇಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು
ಕಡಗಿರುವೆಯಾ" ನಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದಿರು
ವೆವೇ" ಎಂದು ಕೇ? ಇವನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ

ನಂತೇನು? ಸಾಯಲಿರುವ ನೀನು ಓಡುವೆ
ಸಾಯುವ ಬದಲಿಗೆ ಇವನನ್ನು ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಇಯ
ಕುವಿದೇನು? ವೀರನಾದರೆ ಬಾ ಮುಂದೆ.
ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಯುಗ್ಮಮಾಯ ಇನ್ನಿಗ್ಗರೆ ನಮ್ಮ
ದಾಸನಾದೆನೆಂದು ಓಕ್ಕಿಕೊ" ಎಂದು ಮೇರೆ
ಮೇರೆ ಬೀಳಲು ಬಂದರು.

ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂಗ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ
ಹೇಳಿ ರಾಕ್ಷಸರೊಂದಿಗೆ "ಬಾಯಿಗೆ ಬಾಡ ಹಾಗೆ
ಬೊಳಗುವಿದೇನು? ಮದ ತಲೆಗೊರವೆಯೋ?
ಅವಸರವಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಹಿಲೆ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಗ್ಗಿ
ಬಿಡುತೇನೆ" ಎಂದಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಎದ್ದನು.

ಮಹಾದೇವಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡುತ್ತಿಗಾ
ವಿಷ್ಣು ಮಧುವಿನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು.
ಅವರ ಯುದ್ಧಪತೆಗಳಿಂದ ಸುಳಿಗಾಳಯೆದ್ದು ಸಮು
ದ್ರವು ಉಕ್ಕಿಹೊರಳಾಡತೊಡಗಿತು. ಮಧು ದಳೆದು
ಉಸಿರುಬಿಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಬಿಡನು ವಿಷ್ಣುವಿ
ನೊಂದಿಗೆ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿ
ನಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರೊಬ್ಬರೂ ವಿಷ್ಣುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕರೆಬಿಡು
ಹೋರಾಡುತ್ತಿರಲು, ಕ್ರಮವಾಗಿ- ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ
ಅಯ್ಯಾಸವಾಗತೊಡಗಿತು ಮುಂದೆನು ಮೂಡುವು
ದಂದು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನಾ
ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಿ? ತನ್ನಿನ್ನು ಯಾರು ದಿಕ್ಕಿ,
ಹೀಗೆಂದಂ ವಿಷ್ಣು ಕಳವಳಿಸತೊಡಗಿದನು.

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ಸುಳಿದುದನ್ನು
ನೋಡಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಅವನೊಂದಿಗೆ "ಸಾಕುಬಿಡು.
ಯುದ್ಧವೂಡಲು ನನ್ನಿಂದಾಗದೆ ತೋದರೆ
ಗಾಂಧೂಗಂ ಉಕ್ಕಿ ಬಿಡು ಕಡಗಿತು ಇನ್ನಿಗ್ಗರೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ಅವೇನೆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತೊರಿಸು
ತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು.

ವಿಷ್ಣು ಸೌಮ್ಯಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ "ಸ್ವಲ್ಪ
ಅಯ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ವೇನೆ ಕಡೇ ಅಯ್ಯಾಸಗೊಂಡವ

ನೆನ್ನಾ, ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿದವರನ್ನಾ, ಹೆದರಿದವರನ್ನಾ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ, ಬಿಟ್ಟವರನ್ನಾ ಇದಿರಿಸುವುದು ವೀರಧರ್ಮವಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ, ನೀಮತೂ ಇಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೋ ಒಬ್ಬನೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹನೆಯಾದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರ, ಯುದ್ಧಧರ್ಮ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನು?" ಎಂದನು

"ಸರಿ ಸರಿ! ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತಕ್ಕೋ ನಾವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಮಿಸಬಿಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು ರಾಕ್ಷಸರು. ವಿಷ್ಣು ರಾಕ್ಷಸರ ಬಲವನ್ನು ಎಣೆ ಹಾಕುತ್ತ, ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಇವರು ಎರ ಬಲವಡೆದವರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು, "ಸುಮ್ಮನುಮ್ಮನೆ ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದನ್ನಾ! ಇವರು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪುರಾಣವನ್ನು ವರವಾಗಿ ಪಡೆದವರು ಇಂಥವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಿ!" ಎಂದು ಉದೋಳನೆಗೊಳಗಾದನು. ಕಡೆಗೆ ವಿಷ್ಣು ಜಗದಂಬೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗಿದನು "ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಹುಶಃ ಇವರೇ ಪನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಹಾಗಿದೆ ಇವರಿಗೆ ಎರ ಕೊಪ್ಪವರು ನೀನೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಇವರು ಸಾಯುವ ಉಪಾಯ ಕೂಡಾ ನೀನೇ ಹೇಳಬೇಕು"

ಹೀಗೆ ದೀನಸಾಗಿ ಬೇಡುವ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿದೇವಿ ತಿರುನಗೆ ನಕ್ಕು, "ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿರು. ನಾನು ಈ ರಾಕ್ಷಸರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಹರಡುತ್ತೇನೆ" ಅಂದವನ್ನು ಒಯಿಸಬಹುದು. ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯೂ ಹುತವಾಗಿರಲಿ" ಎಂದಳು

ರಾಕ್ಷಸರು ವಿಷ್ಣುವಿನೊಂದಿಗೆ, "ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಯ್ಯಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿ? ಸೂತು ಹೋಗುವೆ ನೆಂದು ಎಣೆ ಹೆದರುವೆ? ತೂರರಿಗೆ ಜಯವೂ ಅವ ಜಯವೂ ಸಹಜವೇ ಎರಡನ್ನೂ ಸಮಜನವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ವೀರೇನೋ ಮಹಾಕೂರನೇ!

ಎಷ್ಟೋ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದವನಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯವೇ ಸಿಗುವುದೇನು?" ಎಂದು ತಿವಿನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿದನು

ಮುಘುಳ್ಳಿಟಿಧರ ಯುವ

ರಾಕ್ಷಸರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಬಿದ್ದನು. ಮುಕ್ಕಿಗಳಿಂದ ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಗುದ್ದಿದನು. ರಕ್ತ ಒಸರು ತ್ರಿರಲು ರಾಕ್ಷಸರು ಕೂಡಾ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಎದೆಗೆ ಗುದ್ದಿದರು. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬಳ ಕಾಲ ಮುಕ್ತಿಯಾದ್ದು ಸಾಗಿತು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಆಯಾಸದಿಂದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಮೇಲೆ ಮನ್ನೆದ ಬಾಣಗಳಂತಹ ವೃಕ್ಷಿಯನ್ನು ವಸರಿಸಿದಳು. ಅದರಿಂದ ಪರವಶರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಯುದ್ಧದ ಮಾತು ಮರೆತು ಮೋಹಮಾಶಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರು

ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆ ರಾಕ್ಷಸರೊಂದಿಗೆ. "ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನೋಡಿರುವೆನಾದರೂ ಯುದ್ಧವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಮಾನರಾದವರನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಆದೆಯಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಿಯವಾದ ಅಸೆ ನೆರವೇರುವ ಹಾಗೆ ವರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ದೇವಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮಾಯಾಮೋಹಿತರಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸರು, ಎಷ್ಟು ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಬೀಗಿ, ಎಷ್ಟು ವನ್ನು ಕಿರಣಾರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, "ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವವರೇಬಿಟ್ಟು ಗರ್ವವೂ ಎನಗೆ? ನೀನು ನಮಗೆ ವರ ಕೊಡುವವನೇನು? ಬೇಕಾದರೆ ನೀನೇ ಕೇಳಿ. ನಾವು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು.

"ನಾನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ನೀವು ಕೊಡುವಿರಾ? ನನ್ನ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಮಗೆ ಅನಂದವಾ

ಗಿರುವುದು ನಿಜವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವ ಹೋಗಬೇಕು ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಕೊಡಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವ" ಎಂದನು ಎಷ್ಟು

ರಾಕ್ಷಸರು ಕಳವಳವಿಟ್ಟು ತುಸು ಆಲೋಚಿಸಿ, "ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಮಾತು ತಪ್ಪುವವರಲ್ಲ ನೀನು ಕೊಡಾ ಮಾತು ತಪ್ಪದವನಾಗಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಪೇಳಿದ ವರವನ್ನೂ ಈಗ ಕೊಡಾ. ನೀರಿಲ್ಲದ ವಿಶಾಲಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಾ. ಹಾಗಾದರೇನೇ ನಾವು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಾ ಕ್ಷೇವ" ಎಂದರು.

ಎಷ್ಟು ನಗುತ್ತ ತನ್ನ ಕೊಡಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತ, "ರಾಕ್ಷಸರೇ, ಒನ್ನಿ ನನ್ನ ಕೊಡೆಯ ಮೇಲೆ" ಎಂದನು

ರಾಕ್ಷಸರು ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ತಲಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತ ಹೋದರು ಎಷ್ಟು ತನ್ನ ಕೊಡಗಳನ್ನು ಅವರಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದವು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಶರೀರಗಳಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟು ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡದಾದುವು ಆಗ ಎಷ್ಟು ತನ್ನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಎಷ್ಟು ಚಿತ್ರವು ಬಂದು, ಎಷ್ಟು ವಿನಮ್ರತೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ರಾಕ್ಷಸರ ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿಟ್ಟರು. ಬೆಳೆದ ಅವರ ಮೆದುಳು ಮುರ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಭೂಮಿಯವಯಿತು. ಅದರ ರಿಂದಲೇ ಭೂಮಿಗೆ "ಮೇದಿನಿ" ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು. ಮುನ್ನಾ ತನ್ನ ಬಾರದ ವಸ್ತುವಾದುದೂ ಆಗಿನಿಂದಲೇ

ವ್ಯಾಸನ ತನಸ್ಸು

ಹೀಗೆ ಸೂತನು ಜೇಳಿ ಮಂಗಳಲಾ ಶೌನಕಾದಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, "ಮಹಾವೀರರೇ, ಪ್ರಸಂಗವಶಾ ಬೇರಬೇರೆ ಅಭ್ಯರ್ಥನಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳದವು. ಇನ್ನು ವೃತ್ತವಾಙ್ಮಯಿಂದ

ಕವರು, ಮಾಡಲು, ಹೊದ ವ್ಯಾಸನ ಸಂಗತಿ ಹಾಗೆ
ಉಳಿದಿದೆ ಅದನ್ನು ರಯವಿಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿ
ಸಿರಿ" ಎಂದರು. ಸೂತನು ಹೀಗಿಂದನು:

ನಾರದನು ಹೇಳಿದ ಪಾಂಕ್ತವನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತಾ,
ಒಮ್ಮೊಗಿಯ ಮೇಲೆ ಕರ್ಗಕಾರವನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸನು
ಕವನ್ನು ಮಾಡಲು, ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅತನು ಶಕ್ತಿ
ಪೊಂದಿದ್ದನು, ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷಿಪ ಕವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ, ಅತನು ಪದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಭೂಮಿ,
ಕಾಶಗಳು ಕುಂಬದುವು ಇಂದ್ರಸಂತೂ ಕುಂಬ
ಹದರಿ ಇತರ ದ್ರವತಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಬಿವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಮಹಾದೇವಾ!
ವ್ಯಾಸನು ತೀವ್ರವಾದ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು
ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವನು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಅವಾಯ ಬರ
ಲಿದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನೀನೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

"ನಿಜವರೂ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕಿರುಕು
ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು. ಅವರು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ
ಕಿರುಕು ಮಾಡಲುಯು ವ್ಯಾಸನು ಒತ್ತಗೊಗಿ
ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪ್ಪು
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ"
ಎಂದು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತು. ಬಿವನು ವ್ಯಾಸನ
ಮುಂದೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. "ನಿಜ! ಇ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ
ವಶೆಯುವ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸನು
ಕನ್ನ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಅಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸನು ಅರಗಿ ಮುಢಿಸಿ ಅಗ್ನಿ
ದನ್ನು ಬೆಳಗಿ, ಇಂತಹ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ಮಗನನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಸ್ತ್ರೀಯವಳೋ?
ಅದರೂ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಬಂಧವು ತನಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧ
ಕೋ! ಅದಕ್ಕೇನು ಉಪಾಯವೆಂದು ಅರೋಪಿ
ಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ವೃಕಾಟಿ ಎಂಬ
ದೇವತೆಯವರಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು ಅವಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ

ಮನ್ವಂಥನೂ ಇದ್ದನು. ಆ ಮನ್ವಂಥನ ಪ್ರಭಾವ
ದಿಂದ ವ್ಯಾಸನು ಪರವಶನಾಗಿ ಕೂಡ, ಸುಧಾರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತ. "ಇವಳು ನನ್ನನ್ನು ಭವ್ಯಗೋಪಸರಿಕ್ಕಾ
ಗಿಯೇ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅದರೂ ಇವಳೊಂದಿಗೆ
ಜ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನದೊಳ್ಳ
ಹಾಗಂತ ಇವಳನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ
ಇತರ ಮುನಿಗಳು ನಗುತ್ತಾರೇನೋ? ಅವರು ನನ್ನ
ಮಾತಕ್ಕೆ ನನಗಾಗುವ ನನ್ನವೇನಿದೆ? ಬರಲಿ, ಬಂದ
ಮಾತಕ್ಕೆ ಇವಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮುಪ್ಪುಟ್ಟು,
ಸುಪ್ಪಿನಾಡುವಳೆಂದು ಹೇಗೆ ನಂಬುವುದು? ಹಿಂದೆ
ಉಪಾಸಿ ವುರೂದವನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಗ ವಿರಹ
ವೇದವೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುವಳೋ? ವೃತ್ತ
ವೇನೋ ಬೇಕು, ಹೆಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ಬೇಡವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ
ಸಾಧ್ಯವೋ? ಅದಕ್ಕೇನು ಉಪಾಯವೋ?"
ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗೇ ಮಂಥನವೆರಲಾರಂಭಿಸಿದನು.
ಆಗ ಶಂಭಕಾದಿ ಮುನಿಗಳು ಸೂತನ ಮೂತಿಗೆ

ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದು, "ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯಾರು? ಅವರ
ನೋಂದಾಯಿಸಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಸೂತನು
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು:

ಖುಫನ ಜನ್ಮ

ದೇವಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಹಾರ ಎಂಬ
ಪ್ರಲೋಕನುಂದರಿ ತುಡತಿಯಾಗಿಲ್ಲಳು. ಒಂದು ದಿನ
ಅವಳು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಚಂದ್ರನ ಮನೆಗೆ
ಹೋದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಚಂದ್ರನು ಮೋಹ
ಗೊಂಡನು. ಅವಳೂ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮೋಹ
ಪಡಿಸಿತು. ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸುಗಳೂ ಒಂದಾದುದರಿಂದ
ತಾರ ಚಂದ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು.

ಅವಳು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾರ
ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು
ಗೊಂಡು ಬರಲು ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.
ತಾರ ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತನ್ನು ಅಕ್ಷಮಾಡದೆ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು
ಸುಮ್ಮನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮತ್ತೆ

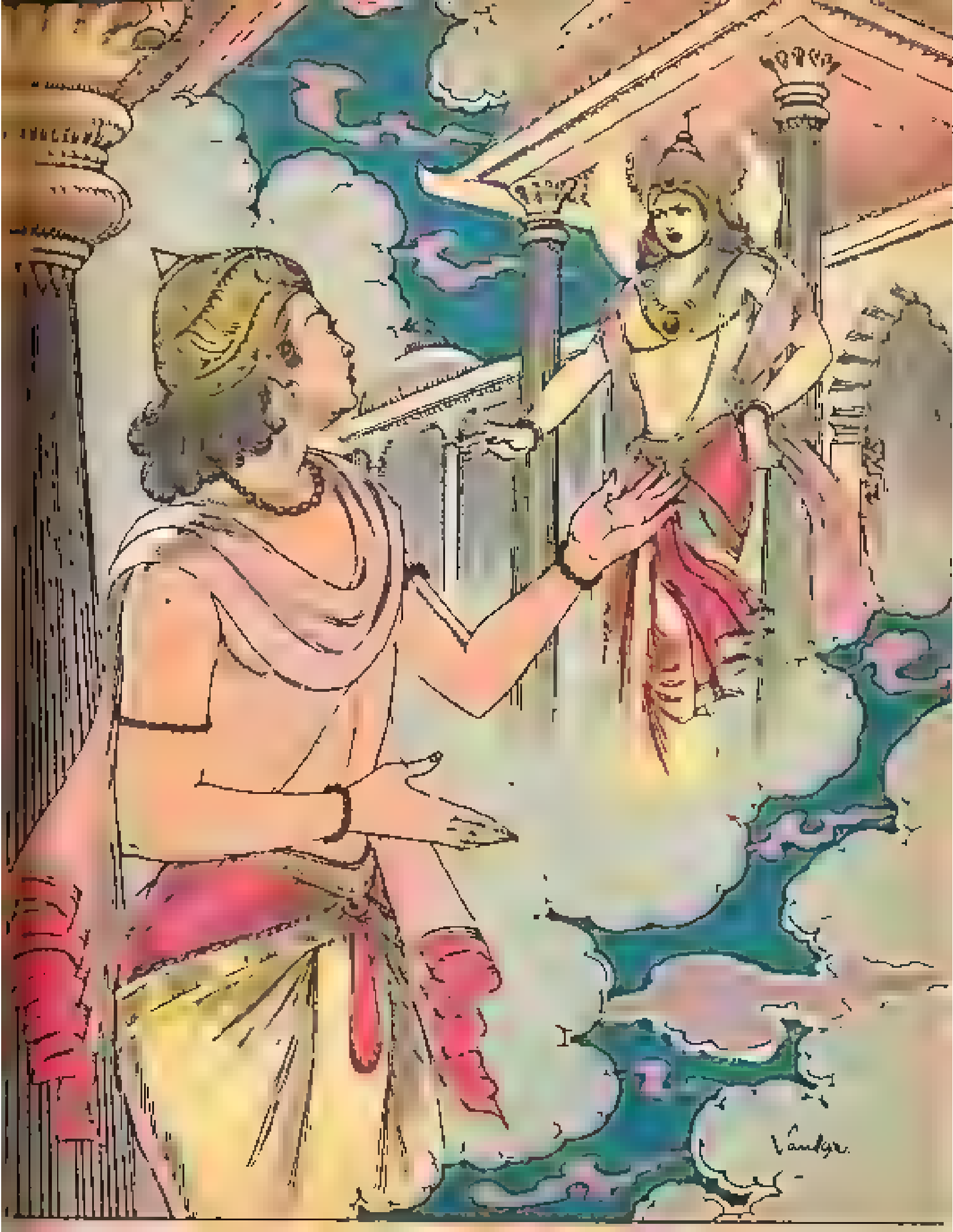
ಅನೇಕ ಮಂದಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಮನಸ್ಸು
ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಕೋಪ
ದಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತ, ತಾನೇ ಚಂದ್ರನ ಮನೆಗೆ
ಹೋದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಚಂದ್ರನು "ನೀವೇ
ಹಿಂದಿರೋನು?" ಎಂದು ಗೆಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು.

ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಸಂತಾಪದಿಂದ, "ಎಲೋ ಗುರು
ದೋಹ! ಗುರುವತ್ತಿ ತಾಯಿಗೆ ಸಮವಸಳೆಂದು
ತಿಳಿಯಿದನು? ಬ್ರಾಹ್ಮಣವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನೂ
ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ, ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವನೂ
ಗುರುವತ್ತಿಯನ್ನು ಬರ ಸುವವನೂ, ಈ ನಾಲ್ಕು
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಂತ್ರ ಮಂತ್ರ
ಮಾತರರು! ಇನ್ನು ನಿನ್ನೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗವಾಚ್ಛ? ಈ
ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದರೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ
ಬಿಡಲಾರ!" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನು ಶಾಂತಸ್ವರದಿಂದ, "ಸ್ವಾಮಿ!
ನಿಮ್ಮಂತಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಶಾಂಖಗುಣವೇ ಚಂದ್ರ.
ಕೋಪವೇ ಬರಬಾರದು. ಇವಳೇನು ಇಲ್ಲಿಯೇ
ಇದ್ದುಬಿಡುವಳೇನು? ನಾಳೆಯೇ ವಾಳೆದ್ದೇ ಬಂದೇ
ಬರುತ್ತಾಳೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನ ಇದ್ದ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ಏನು
ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತು?" ಎಂದನು.

ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದೆಂದು
ಕೋರದೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.
ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದರೆ ತುಡತಿಯು ಬಂದಿ
ನೋಡಿದನು. ಹೆಂಡತಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ
ವಿಚಾರದಿಂದ ತಲೆನೋವು ಹತ್ತಿತು. ಅವನು ತಡೆಯ
ಲಾರದೆ ಮತ್ತೆ ಚಂದ್ರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.
ಹೊರಗಿಡ್ಡ ಕಾವಲುಗಾರನು ಅವನನ್ನು ಮುಖೋಳಿಗೆ
ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ದೊಡ್ಡ ಕಂಠದಿಂದ "ಎಲವೋ
ದುರುಳ ಚಂದ್ರಾ! ಎಂಥಾ ಘೋರವಾವಕ್ಕೆ ಸೊಂಟ
ಕಟ್ಟಿದೆಯೋ? ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡ

Vandya

ರಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಬಾಗಿಲ್ಲ. ಆಡ್ಡಗಟ್ಟಸುಮೆಯಾ ?
 ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನಿನಗೆ ಸ್ವಂತದವಳಾಗುವುದೂ ನನಗೆ
 ಮಾಲದವಳಾಗುವುದೂ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೇ ?
 ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವೆನೋ
 ನೋಡು !” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

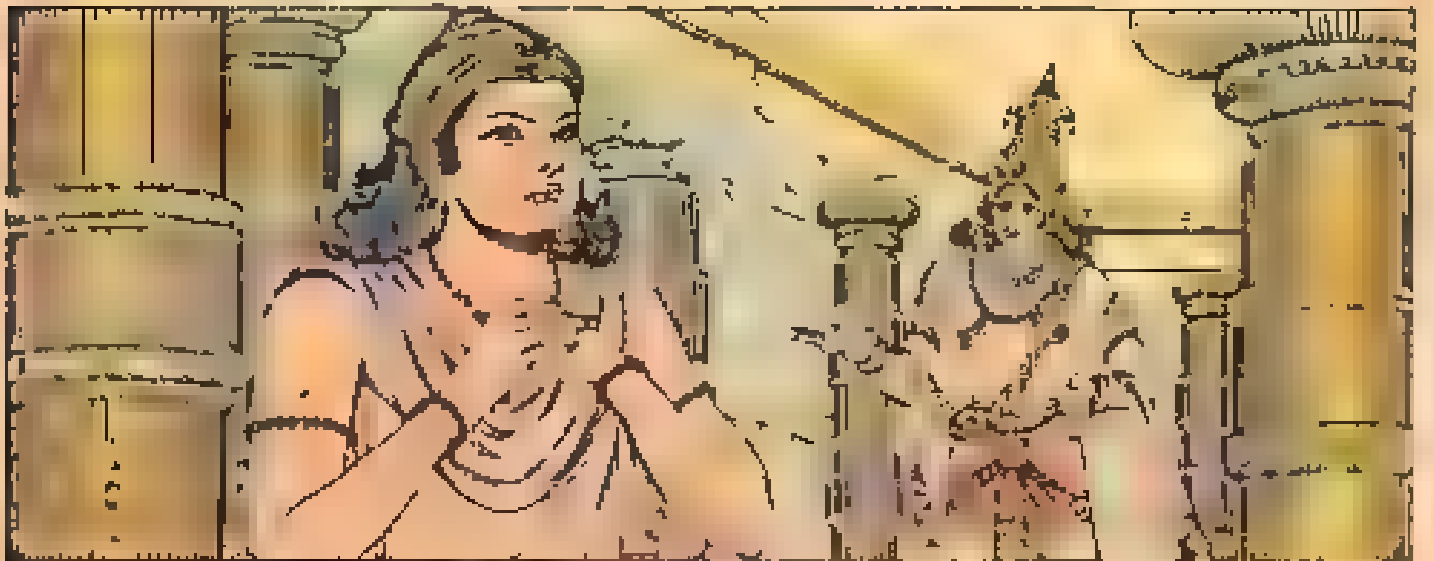
ಆಗ ಚಂದ್ರನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು, “ಎಕೆ ನನ್ನ
 ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅಂತ ಕೂಗುವಿಯೋ ?
 ಸಮಸ್ತ ಸುಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕುಂಬಿದ ತಾರೆ ನಿಮ್ಮಂಥ
 ಪರಿಧರ ವನೆಯಿಲ್ಲರಲು ತಕ್ಕವಳೇನು ? ನಿಮಗೆ
 ಹೆಂಡತಿ ಬೇಕಾದರೆ ತಕ್ಕವಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸುಖ
 ವಾಗಿರಿ. ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿಯೂ
 ವಿನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ತನಗೆ ತಕ್ಕವ
 ನೊಂದಿಗೇ ಇರುವಳೆಂದೂ ತಕ್ಕವನಲ್ಲದವಳನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಳೆಂದೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ
 ಹೋಯಿತು ಇಷ್ಟು ಮಾತೇ ? ನಾನು ತಾರೆ
 ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವವನಲ್ಲ. ಮಾತಾಡದೆ
 ಹೋಗಿಬಿಡಿ. ಅಳುಕೆಯೆಂದು ನೀವು ಕೊಡುವ
 ಶಾಪಗೀತೆಗಳು ನನಗೆ ತಾಗಲಾರವು. ಒಮ್ಮಿಷ್ಟ
 ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿರಿ !” ಎಂದು ಜಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಇಂದ್ರನ
 ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತನು. ಇಂದ್ರನು ಅವನನ್ನು
 ಗೌರವದಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ, “ಸ್ವಾಮಿ, ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿ

ರೇ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. “ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು
 ಹೇಳಿ ? ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನು ಚಂದ್ರನು ಅವಳರಿಸಿ
 ಕೇಳಿದರೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಹೋಗಿನ್ನೂತ್ತಾನೆ. ನನ
 ಹೆಂಡತಿಯನು ನನಗೆ ದಕ್ಕಿಸಬಲ್ಲೆಯಾ ಇದ್ರಾ ?”
 ಎಂದನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ.

“ನೀವು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ
 ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಚಂದ್ರನು ಮೊಂಡಿಗೆ
 ಇಳಿದರೆ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಅವನ
 ಮದ ಅಡಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ದುಷ್ಟತನವೇ
 ಅವನಿಗೆ ?” ಎಂದು ಇಂದ್ರನು ಒಪ್ಪಿ ದೂತನಿಗೆ ಹೇಳಿ
 ತಕ್ಕದನ್ನು ಹೇಳಿ ಚಂದ್ರನ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಇಂದ್ರನ ದೂತನು ಇಂದ್ರನ ಮಾತಿನಂತೆ ಚಂದ್ರ
 ನಿಗೆ ವಿನೇನೋ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ತಾರೆಯನ್ನು
 ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದನು. ಚಂದ್ರನು
 ಕೋಪದಿಂದ, “ಇಂದ್ರನು ಎಂತಹ ನೀತಿ ಮಾರ್ಗ
 ಪವನೆಯಾಗು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಾರೆ ನನ್ನ
 ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಅವ
 ಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟೇನು ? ನಾನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ
 ಅವಳು ಗಂಡನ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಳೇನು ? ನಾನು
 ವ್ಯಾಧವನ್ನಾದರೂ ಬಿಡುವೆನು ಹೊರತು ತಾರೆ
 ಯನ್ನು ಬಿಡಲಾರದೆಂದು ಇಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳು”
 ಎಂದನು ಮಂಡಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ.

ವರ್ಚಿ ಸ್ತು

ವೇಗು ಇವು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಾದ 'ಸಿಂಹ'ನು ಕೂಡ, ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಅದು ಅದು ಈ
ವಿಧವೆ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳಿಗೂ: ಮೂರು, ಕೆಲವುಗಳಿಗೆ ಮೂರು, ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ
ಕೆಲವುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ

ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ

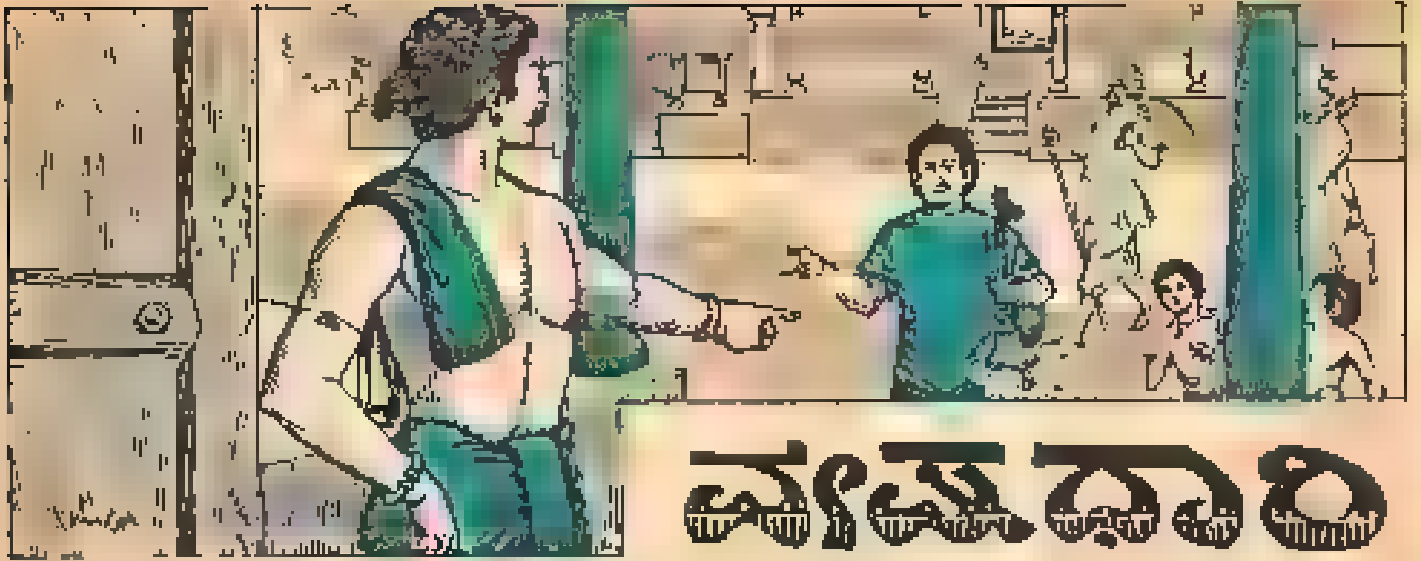
ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ

ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ

ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ

ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗಳಿಗೆ

ವೇಷಧಾರಿ

ಒಂದಿಂದು ಊರನ್ನಲ್ಲಿ ಗುರುರಾಜನಂಬ ಧನವಂತ
ನಿದ್ದೆ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಧನವಂತನೋ ಅವನು
ರೋಡ್ಡು ರೋಡಿ.

ಒಂದುಸಾರಿ ಆ ಊರಿಗೆ ಜಗಲಾ ವೇಷಗಾರ
ನೊಬ್ಬ ಬಂದನು. ಅವನು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ವೇಷ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡು, "ಜೈ ಸೀತಾರಾಮ. ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷುಾದೇಹಿ"
ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗುರುರಾಜನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದನು.

ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಕಂಠಸ್ವರವು ಗುರುರಾಜನಿಗೆ ಕರ್ಣ
ಕರೋರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು
ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ನೋಡಿ,
"ನಿನಗೇನು ಕೇಡು ಬಂತು? ಕುಂಟನೋ ಕುರು
ಡನೋ? ಹೋಗು ಹೋಗು ಸೋಮಾರಿ
ದೂಮ! ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬದುಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

ಮರುದಿನ ಆ ವೇಷಗಾರನು ಕುರುಡನ ವೇಷ
ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗುರುರಾಜನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ
ಬಂದು, "ಅಮ್ಮಾ, ತಾಯೇ! ಕುರುಡನಿಗೆ ಧರ್ಮ
ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯಪಡೆಯೋ!" ಎಂದು ದೀನ ಧ್ವನಿ
ಯಿಂದ ಕೂಗಿದನು.

ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುರಾಜ ಕೋಪದಿಂದ,
'ಕುರುಡನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇಡಲು ಬಂದೆಯೇನು?
ಕುಂಟನಲ್ಲ ಮೂಗನಲ್ಲ ನಡೆನಡೆ! ಇಂತಹ ವಾಪಿ
ಗಳು ನನಗೆ ಪುಣ್ಯ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರಂತೆ! ಅರ್ಥ
ವಿಲ್ಲದ ಮಾತು!' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲು
ಹಾಕಿದನು.

ಮರುದಿನ ಅದೇ ವೇಷಗಾರನು ಮೂಗನಂತ
ನಟಿಸುತ್ತ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುರಾಜನ
ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುರಾಜ,
"ನಿನಗೇನು ಬಂತು ಧಾಡಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ವೇಷಧಾರಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಮೂಗನಂತ ಆಫಿ
ನೆಯ ತೋರಿಸಿದನು. "ಓಹೋ! ಮೂಗನೋ?
ಮೂಗನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು ಬರುವೆಯಾ?
ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆಯಲ್ಲಾ? ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ
ಬದುಕಬಾರದು? ಒಡಸೋಮಾರಿಗೆ ಒಡೆದ ಭೇರಿ
ಕಾರಣ!" ಎಂದು ಜರೆಯುತ್ತ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡನು ಗುರುರಾಜ.

ಇದಾದ ಮರುದಿನ ಗುರುರಾಜನ ಮನೆಗೆ
ಅಡಿಗೆ ಕೊಠಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವು ಕಂಡು ಬಂತು.

ನಾಗರನು ನಗುತ್ತಾ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ
ಕೆಳಕೆತ್ತ ಗಂಟೆ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಅದ್ಭುತವೋ!"
ತಾವು ನಾಗರನು ಬಂದನು ನೋಡು" ಎಂದು
ಕೂಗಿದಳು.

ಗುರುರಾಜನು ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ,
ಮದಿಕೆ-ಳ ನಡುವೆ ಕಿರಗುತ್ತಾ ಹುಡುಗನು ನೋಡಿ,
"ಹಾವು! ಹಾವು!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ
ಹಿಡಿದನು.

ನರಕರೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಬಂದು, "ಎಲ್ಲಿದ
ಹಾವು? ಜಮನ ಹುಡುಗರು? ಎಂತಹ ಒಳ್ಳೆ!"
ಎಂದು ಮೂಕಾಗಿ ಬೆರಗಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ
ದೂರ ಹೊರತು, ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರೂ ಧೈರ್ಯವಿರುವ
ಬಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆ ಒಬ್ಬ ಹಾವಾಡಿದಳು
ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುರಾಜನು ಎ. ಗ.
ಚಿಕುಕುಕುಕುಕು ಕೂಗು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು
ರಕ್ತ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. "ಹೀಗೆಯೇ ನನ್ನ ಅಡಿಗೆ

ಕೊಳೆಸಿಕೊಳ್ಳೆ ಒಂದು ಹಾವು ಕೊಂದೆ ಅದನ್ನು
ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ. ಕ. ಹ. ಮ. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂ
ಯಾಗಿ ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಬರಿಸಿದ" ಎಂದನು.

"ನಾಗರ ಹಾವೇನು? ಕಾಣುತ್ತಿರೆಯೇನು?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಹಾವಾಡಿದಳು, "ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ
ಎಲ್ಲಿಯೋ ತೂರಿಕೊಂಡಿದೆ, ಹೊರಗಂತೂ
ಹೋಗಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಗುರುರಾಜ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಕಷ್ಟವೇ. ನಾಗರ ಹಾವಿನ ಹಗೆ
ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಾಗರನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ
ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಸ್ಥಾವಿರಾ! ಗ್ರಹಚಾರ ಯಾರಿಗೆ
ಬೇಕು?" ಎಂದ ಹಾವಾಡಿದಳು.

"ನೀನೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮಂಥವರ ಗತಿ
ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶುಭ ಕೊಡುತ್ತೇ
ನವ್ವಾ" ಎಂದು ರೀನನಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಗುರುರಾಜ.

ಹಾವಾಡಿದಳು ತುಸು ಚಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ಮಾಡಿ, ನೂರು
ಗುರುರಾಜನಿಗೆ ಕಿರುಕುಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅದಿಗೆ ನಾಗರ
ಹೋಗಿ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ ತುಡುಕಿದು ಹಾವು

ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಹಾವಾಡಿಗನು ವಾಗ್ದರ
 ಊದಲು ಶುರು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಗೋಡೆಯ
 ಸಂದಿನೊಳಗಿನಿಂದ ಹಾವು ಅವನ ಇದಿರಿಗೆ ಬಂದು
 ಕಲೆಯಾಡಿಸಲು ತೊಡಗಿತು ಹಾವಾಡಿಗನು ತಟ್ಟನೆ
 ಅದರ ಕರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ
 ಸೇರಿಸಿ, ಮುಚ್ಚುಳವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಿದನು.

ಈಗ ಗುರುರಾಜನಿಗೆ ಹೋದ ಪ್ರಾಣ ಬಂದ
 ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು
 ಹಾವಾಡಿಗನಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಣ
 ಹೋಗುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಸಂಕುಲವೆನಿಸಿತು. ಹಾವಾಡಿಗನು
 ಹಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಗುರುರಾಜನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾ
 ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅಮೇರೆ ವಿಚಾರ ನಡೆಸಿದಾಗ ಆ ಹಾವಾಡಿಗನು
 ಕೀವಲು ವೇಷಗಾರನೆಂದೂ ತನ್ನ ಸಾಕು ಹಾವನ್ನೇ
 ಗುರುರಾಜನ ಪುನೆಯೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆಂದೂ
 ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಗುರುರಾಜನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗ
 ವಷ್ಟು ಕೊಪ ಬಂತು. "ಇವನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿ
 ಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವೇಷಗಾರನು ತನ್ನನ್ನು
 ಮೋಸಮಾಡಿದನೆಂದು, ಅವನು ಕಿತ್ತಾಕೊಂಡ ತನ್ನ
 ಹಣವನ್ನು ತನಗೆ ವಾಪಾಸು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ
 ಕೊಂಡನು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಆ ವೇಷಗಾರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ
 ವಿಚಾರಿಸಲು, ಅವನು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಹೇಳಿ "ಗುರುರಾಜರಾದ ಶ್ರೀಮಂತರೇ ನಮ್ಮಂತ
 ಕರೆಗಾರರನ್ನು ಅದರಿಸದಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಗತಿ
 ಏನಾಗಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ?" ಎಂದನು.

"ನೀನು ನಿನ್ನ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಬಹು
 ಮಾನ ಪಡೆದರೆ ಅಕ್ಷೇಪನೆ ಏನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನು
 ಗುರುರಾಜನನ್ನು ಮೋಸಮಾಡಿದಿರುವೆ. ಅದು ತಪ್ಪು.
 ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಅವರಿಗೆ
 ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು" ಎಂದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ.
 ವೇಷಗಾರನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಂದು
 ಗುರುರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಆಗ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಗುರುರಾಜನೊಂದಿಗೆ,
 "ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮದವನ್ನೇ ಕಷ್ಟವೆಂದ
 ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇರುವವರನ್ನೇ ಇಲ್ಲದವರು
 ಒಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಈ ಒಡ
 ಮೆಷಧಾರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವುದೇ ಧರ್ಮ. ಅವನಿ
 ಗೊಂದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
 ಬಿಡಿ" ಎಂದನು. ಗುರುರಾಜನು ಆ ಮೆಷಧಾರಿಗೆ
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಅವನು ಗುಣವಾಲ ಕಲಿತು
 ತನ್ನ ಲೋಭತನದ ಗುಣವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟನು.

४ ३ २ १

[illegible]

ಇದುವರು.

ದತ್ತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಲೋಚನೆ ಬಂತು.

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು

[illegible]

Registered trademark

[illegible]

ಫೋಟೋ ಕೀರ್ತಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಒಂದುಮಾನ ಯೂ. ೨೫
ಗಿಡ್ಡ ಕೀರ್ತಿಕೆಗಳು ೧೯೭೯ ಫೆಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

Prabhakar Mahalik

Devidas Kashbekar

- ★ ಮೊದಲ ಪೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಶಿರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು.
- ★ ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್ ೨೫ ರೂಳಿಗೆ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಒಂದುಗೆ ತರಬೇಕು ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ನಮಗೆ ಬಂದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂಪ್ಯಾ ೨೫ ಒದಗುವಾಗ.
- ★ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟುಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು. ಏಕಾಫಲ ಬಂದವರಾದ ಪೋಟೋ ಶಿರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮದರಾಸು - ೬೦೦೦೨.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಪೋಟೋ ಮೂಗು ಮುಟ್ಟೋವಂದ್ರೆ ಹೀಗೆ

ಎರಡನೇ ಪೋಟೋ ಬೊಂಬೆ ಹಾಗೆ ನೋಡೋವಂದ್ರೆ ಹೀಗೆ

ಕಳುಹಿಸಿದವರು: ಟಿ. ವಿ. ಕೇಷಗಿರಿ,

೫೦, ವೆಸ್ಟ್ ಅಂಡರ್ವೇಯ ಬೆಂಪಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು - ೪

Printed by B. V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., and Published by B. VISWANATHA REDDI for CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND Prop. of Chandamama Publications) 2 & 3, A One Road, Madras 600 028 (India) Controlling Editor NAOL REDDI

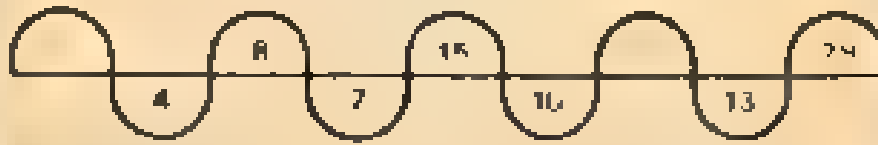
The stories, pictures and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adopting them in any manner without their consent is according to law.

ಜೈಷ್ಠವ ಚೂಜನ್ನು ಸವಿಯಿರಿ!

ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗೆ 100 ಬಹುಮಾನಗಳಿವೆ

ಕಾಣಿಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವದು?

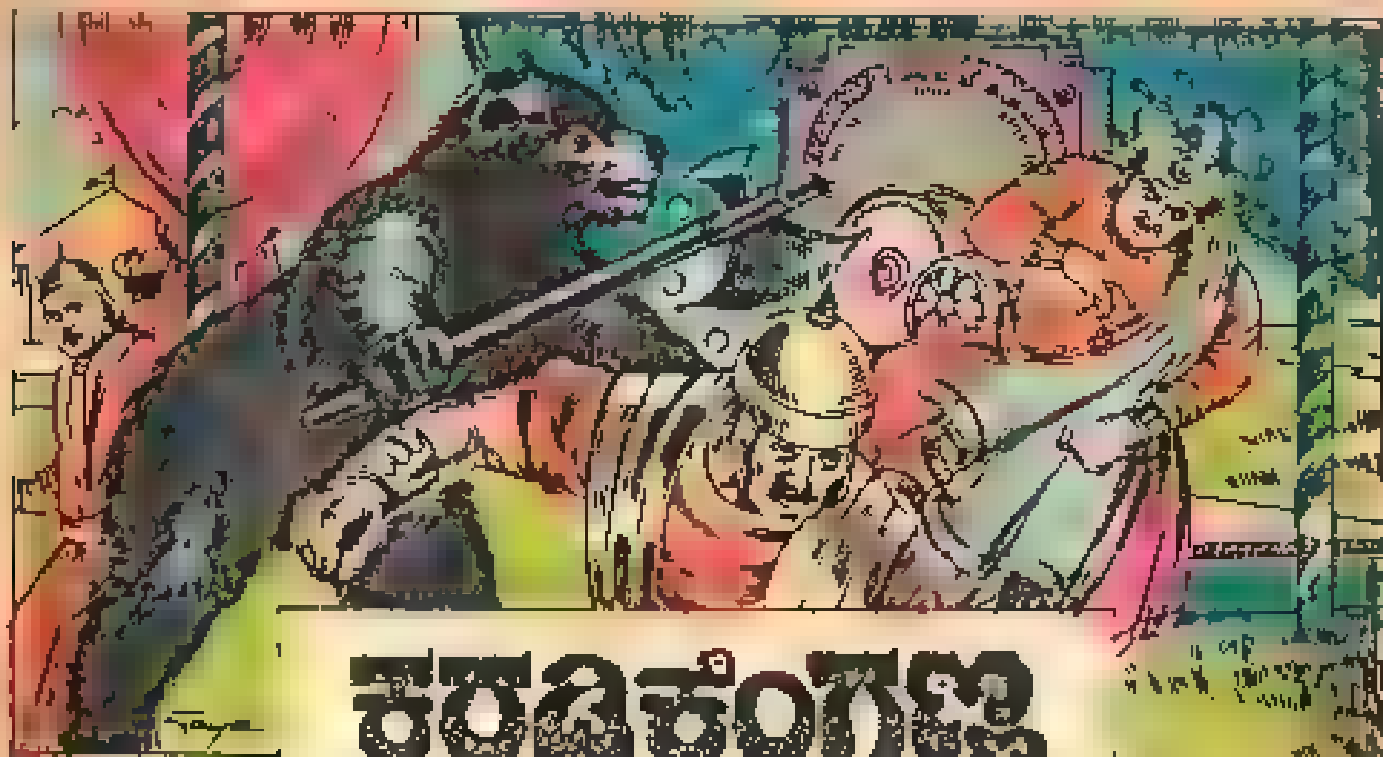
ಚೈತನ್ಯವು ಇಲ್ಲ!

ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗೆ 100 ಬಹುಮಾನಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗೆ 100 ಬಹುಮಾನಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗೆ 100 ಬಹುಮಾನಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗೆ 100 ಬಹುಮಾನಗಳಿವೆ.

ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗೆ 100 ಬಹುಮಾನಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗೆ 100 ಬಹುಮಾನಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗೆ 100 ಬಹುಮಾನಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗೆ 100 ಬಹುಮಾನಗಳಿವೆ.

For more Games
Dept. 4 14
Pm. R. & No. 56
Thane 40 60
Maharashtra
12 1 1978

ಬಾಕ್‌ಲೇಟ್ ಉಚ್ಚ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕ್ಯಾಡ್‌ಬರಿಸ್ ಜೆಮ್ಸ್

ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣಿ

೫

[ಜತಕೇಸುರಾದವನನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಸಲು ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣನು ಕಾಲೀವರ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪುರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನ ಸೈನಿಕರು ಅವರ ವಾರಿಯನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದರು. ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣನು ದುರ್ಮುಖನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕಟುಕನಾಯಕನನ್ನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರದಿಂದೊಡ ಮುಚ್ಚಿದ ಒಡವೆ, ಅವನು ಭಯಂಕರ ಭಯೋಕವಾಗಿ ಚಪ್ಪಾಳೆಹಾರಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ದುರ್ಮುಖನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದನು.]

ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಕಟುಕನಾಯಕನು ಭಯಂಕರ ವಾದ ಕರಡಿಯ ರೂಪತಾಳಿದವನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ತಂಭಿತರಾದರು. ಕಟುಕರಡಿ ಹಲ್ಲು ತೋರಿಸಿ ಕಿರಿಚುತ್ತ, ತಳತಳನೆ ಹೊಳೆಯುವ ಚಪ್ಪಾಳೆಹಾರಿಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನು ಮರಗಟ್ಟಿದಂತಾದನು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಕರಡಿರೂಪದ ಕಟುಕಪ್ರಮುಖ ತನಗೆ ಅಡ್ಡನಿಂತಿದ್ದ ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಒಡ್ಡು ಹಾಡಿಸಲು, ಅವ

ರೊಬ್ಬರೂ ದಡಾರನೆ ಮಗುತಿ ಬಿದ್ದರು. ಮರುನಿಮಿಷ ದಲ್ಲಿ ಕಟುಕರಡಿ ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನ ಉಟ್ಟಾಸದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು.

ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಅವುಚ್ಚಿ ಮಾಯವಾದರೊಳಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತು, ದುರ್ಮುಖನು ಆತಗೆ ಹಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, "ಎನು ನೋಡ್ತೀರೋ! ಯಾರಲ್ಲಿ? ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತರು? ಈ ಹುಚ್ಚು ಕರಡಿಯನ್ನು ಬಡಿಯಿರಿ! ಕಡಿಯಿರಿ!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದವರೆಗೆ ಓಡಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕುಳಿತನು.

"ಜ - ದ ಮೂ ನು"

ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಂಗರಕ್ಷಕನೂ ಓಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ವಿರಳೊಂಡ ರಾಜನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದನು. ಅವನು ರಾಜನ ಸಮೀಪ ಹೋಗಿ ತೇಕುತ್ತ, "ಮಹಾ ರಾಜರೇ, ನಾವೀಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡಾರಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲು, ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಈ ದುಷ್ಕರ್ಮಾಂತ್ರಿ ತನ್ನ ಕರಡಿಯ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರನ್ನೂ ಹತ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾವೀಗ ಅವನ ಮುಕ್ತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಓಡಿಬಿಡ ಬೇಕಾದ ಗಳಿಗೆಯಿದು !" ಎಂದನು.

ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಹೀಗೆ ಪುಕ್ಕಲು ಮಂತ್ರ, ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ದುರ್ಮುಖರಾಜನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿ ದನು ಕರಡಿಯಾದ ಕಟುಕನಾಯಕ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ! ಅವನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡುತ್ತ

ಹುರುಡಿಸಿ ಜೋರಾಗಿ ಓಡಿಸತೊಡಗಿದನು. ಕುದುರೆಯೂ ಕರಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ, ಕಡಿಮೆಗಾಗಿ ವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅತಿವೇಗವಾಗಿ ಓಡ ತೆಗೆಯಿತು.

ದವಳೊಂದಿ ಅಚ್ಚೆಮಾಡಿದ ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನು ತನ್ನ ಅಂಗರಕ್ಷಕನೊಂದಿಗೆ ಹೆದರಿ ನೀರಾಗಿ ಓಡುವ ಚಂದವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಳಾವರ್ಮನಿಗೆ ಏಕೋ ನಿರುತ್ಸಾಹವೆನಿಸಿತು.

ಅವನು ಕರಡಿಕೊಗ್ಗುನೊಂದಿಗೆ "ಗುರುವೇ, ಇಲ್ಲಿಯ ನೆರೆಹೊರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ರಾಜರೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವ ಇಬ್ಬರು ರಾಜರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಯೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಕರಡಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಕಟುಕನಾಯಕ ಅವನ ಬನ್ನ ಹತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲುವನೆಂಬ ನಂಬುಗೆ ನನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದನು.

ಕರಡಿಕೊಗ್ಗುನು ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಓಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿ "ಚಂಕಿಸಬೇಡ ಕಾಳೀ ವರ್ಮಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಈ ರಾಜ ನಮ್ಮ ಕಟುಕ ನಾಯಕನ ಚವಗೊಡಲಿಗೆ ಸಿಗದೇಹೋದರೆ ನೀನೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವವನಲ್ಲ. ನಾನೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವವನಲ್ಲ ನೋಡೋಣ ಬಿಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅದ್ವೈತ್ಯಾ ಭೀತಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವ ದುರ್ಮುಖನ ಮಂತ್ರಿಯೇ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೊಗ್ಗು ನಿಂದ ಹೆದರಿಸುತ್ತ, "ಓಹೋ ! ನೀರಾಧಿನೀರರಾದ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಚಂದ್ರಕಿರಾಣಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ದುಳ ತಗಿ ಹುಲು ಬಂದವರಲ್ಲವೇ ? ಎಮ್ಮ ಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವೂ ಬಂದಿರ ಬೇಕಷ್ಟೆ ? ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿರ ? ಅಂ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಪ್ಪಣ್ಣಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ 'ನೀನು ಉತ್ತರ ಕೊಡು, ಅವನು ಕೊಡದಿ' ಎಂಬಂತೆ ಅವರೆಲ್ಲ

ಮುಖಮುಖ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು, "ಏನು ಯಕು ನಿಮಗೆ? ಕಿವಿ ಕವ್ವೇ? ಬಾಳು ಬಿದ್ದೀ?" ಎಂದು ಅಥಟದನು ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣು.

ಆಗ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ನಡುಗುವ ಸ್ವರದಿಂದ, "ಮಹಾವಾಂತ್ರಿಕರಾದ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರೂ ಕೇಳುವಿರಿ, ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಅಪ ರೆಲ್ಲಾ ನದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡಾರಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬರ ಲಿರುವ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡೆಯಲು ಈಗ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಮುಸುಕೊಂಡಿರ ಬಹುದು" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣನು ಗಡಗಡನೆ ನಕ್ಕನು. ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಶ್ವಾತ್ಥರ್ಯ ದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಭೇವಗುಪ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣು ಮುಾತ್ರಿಕನು, "ಎಲೋ ಬಂಗ್ರಶಿಶಾ ನೆಗರದ ಮಹಾವಾಂತ್ರಿಕೋ! ದುರ್ಮುಖನ ಕಡೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೆಯಾ?" ಎಂದನು.

"ಕೇಳಿದೆಯ್ಯಾ ಕೇಳಿದನು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡು ವಾಗ ನನಗೆ ಬುರಿ ಯೇ ಕೆಡುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಒಂದೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನೇ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ ಭೇವಗುಪ್ತ.

"ಛೇವ್! ಛೇವ್! ಹಾಗನ್ನು. ನಾನೂ ಕಾಳು ವರ್ಮನೂ ಈ ರಾಜ್ಯಗಳ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಮಾ ಲಯಭರ್ವತ ಹಿಮರಗಳಾಚಿಗಿರುವ ಕಣಿವೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದರೊಳಗೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಡಿ. ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಯನ್ನೂ ಪೂರ್ವ ಕಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆಗಬಹು ದಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣನು ಮಂತ್ರದಂಡ ವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆತೆಗೆನೆ ಕುಟ್ಟಿದನು. "ಎಲ್ಲಿವೂ ತಮ್ಮ ದಯೆ!" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ,

ಭೇವಗುಪ್ತನು ತಲೆಬಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದನು ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣನು ಮತ್ತೇನೂ ಹೇಳಲಿರುವಾಗ, ಕಾಳು ವರ್ಮನು ಮುವಿನ ತೋಟನಾಡೆಗೆ ದೂರಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೋಡಿಸುತ್ತ, "ಗುರುವೇ, ಅತ್ತ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಸೈನಿಕರು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಈಟಿಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒರೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿದು, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಜಿತಕೇತುರಾದನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿದ್ಧರಾಗುವಂತೆ ಹೂಂ ಎಂದು ಕಣ್ಣುಹಾರಿಸಿ ಸನ್ನೆಮಾಡಿದನು.

ಆಗ ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣನು ಭಯಹಂಪಿತರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ದುರ್ಮುಖರಾದನ ಕಡೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸೈನಿಕರು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯವರೇ ಈಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮುಂಬಾಗಿ ಹೋಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಹಿಡಿದ ದುಸ್ಥಿತಿ ವಿನಂಬುದನ್ನು ಆ ಸೈನಿಕರ ದಳವತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತು

ಕೇಳದೆ ಅವನು ಮೂರ್ಛಿತನಿಂದ ಇನ್ನವರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆಲ್ಲಾ ಹುಲಿಗಳನ್ನಾಗಿ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಿಗರಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನೇ ಅಹಾರವಾಗಿ ಒಡ್ಡಿಸಬಿಡುತ್ತೀನೆ ! ಕೋತಿ !" ಎಂದನು.

"ನಿಜ ನಿಜ ! ಮಹಾಮಾಂತ್ರಿಕರಾದ ನೀವು ಹಾಗೂ ಮಾದುವಿರಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣದಿರೇ ಕಟುಕ ನಾಯಕನನ್ನು ಭಯಂಕರ ಶಕ್ತಿಯ ಕರಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಲ್ಲಾ ? ವಿನಾಶ್ವರ್ಯ ! ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ !" ಎಂದನು ಜೀವಗುಪ್ತ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ವಿನೂ ತೋರದೆ ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ವನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುವ ಸ್ನೇಹಿತರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ದಳಪತಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ, ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, "ಹೀಗಾ

ದುಂದು ನಿಜ. ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವವರೆಗೆ ನಾವು ಈ ಭಯಂಕರನಾದ ಮಂತ್ರಗಾರನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಅಗಬಾರದ್ದೇ ಅದೀತು ! ಅದುವರಿಂದ ನೀವು ದುಡುಕಬಾರದು " ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದಳಪತಿಗೆ ಕೋಪವೇ ಒಂದಿತು ಅವನು ತನ್ನೊಂದಿಗಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಮಂದಿ ಸ್ಥಾನ ಕರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೀವೂ ಕೇಳಿದಿರಬ್ಬೆ ? ಇದ್ದೇವೂ ಕೇವಲ ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟು ಅಟ ಮಂದೇ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾವಿಷ್ಟುಮಂದಿ ಅಯುಧಪಾಣಗಳು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಹೋಗಿ ಆ ಮಂತ್ರ ವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಅವನನ್ನೂ ಅವನ ಅನುಚರರನ್ನೂ ಚಿಚ್ಚಿಹಾಕಬಹುದು ವಿನಸ್ಸು ಎರಿ ?" ಎಂದನು.

"ಅದರೂ ಅವನು ಮಂತ್ರಗಾರನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೀಬಾರದು ಅವನು ಭೂ ಅಂದು ಒಮ್ಮೆಗೇ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಗರೆಯಾಗಿ ಹುಲಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಾ ದಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಏನು ಗತೀ ? ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟು ಎದ್ದೆ ಅಂದರೆ ಬೇಕೇ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಎಂಥ ದುರ್ಗತಿ ಬಂದಿ ತೊಡುವನ್ನು ಅರೋಚಿಸಲು ಬೇಕಲ್ಲವೇ ?" ಎಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನು ಹೇಳಿ, ಎಲ್ಲರ ಕಡೆಗೂ ನೋಡಿದನು.

"ಅದನ್ನಾ, ದಳಪತಿಗಳೇ, ನಾವು ದುರ್ಮುಖ ಮಹಾರಾಜರ ಉಪ್ಪು ತಿನ್ನುವವರಾದುದರಿಂದ, ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡ ಬೇಕಾದ್ದೆ" ಅದರ ಈಗ ಕೇಳಿದ ಸಮಾಚಾರದಿಂದ, ಮಹಾರಾಜರು ಇನ್ನೂ ಜೀವದೊಂದಿಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸಂಭುಗೆ ಏನು ? ಮಂತ್ರದ ಮಾನುವೆ ಕರಡಿ ಅವರ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲ ? ಆ ಭಯಂಕರ ಭಲ್ಲೂಕದ ಚಪ ಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ತಲೆ ಉರುಳಬಿದ್ದು

ರಲೂಬಹುದವ್ವೆ ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಸವೂ ರಾಜಭಕ್ತಿಯೂ ವ್ಯರ್ಥವಾದೀ ? ಸುಮ್ಮನುಮ್ಮನೆ ಬಾವಿಗೆ ಬೀಳಲೇ ಬೇಕೆ ?" ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಸೈನಿಕನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ದಳಪತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ಬೆನ್ನಿಗೆ ದುರಾಲೆಯ ಹದೆಯೊಂದು ಅಡಕೊಡಗಿತು. ಅವನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತ, ಮಹಾರಾಜರು ಸತ್ತುಗಿತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು ? ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು, "ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಮಾಡುವ ನಾವಿಗೇ ಚಂದ್ರಶಿಲಾಪುರದ ಕಡೆಗೆ ದಾಳಿ ಹೊರಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಉಳಿದ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಉಡಯಗಿರಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಬಿಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಮಂತ್ರವಾದಿಯ ತಂಟೆಯೇ ನಮಗೆ ಬೇಡ" ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ಅವನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲೂ, ಕರಡಿಹೆಂಗಣ್ಣನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಳೀವರ್ಮನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಮಾಡಿ, "ಕಾಳೀವರ್ಮ, ಈ ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ಸೈನಿಕರಿಗೆಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಳಪತಿ ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಕೀಳಿ ನೋಡು ! ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿ" ಎಂದನು. ಈ ಮಾತು ದಳಪತಿಯ ಎದೆಯನ್ನು ದುಢ್ಬುನಿಸಿತು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಆ ದಳಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿದೆಯವ್ವೆ ? ಎಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವೆಯಾ ? ಅಥವಾ ನೆಲಕ್ಕೆ ಜಾರಬಿಡುವೆಯಾ ? ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಬೇಗ ಮಾಡು" ಎಂದನು. ಆ ದಳಪತಿ ಅನುಮಾನಪಡುತ್ತ, ಕಾಳೀವರ್ಮನ

ಕಡೆಗೂ, ಕರಡಿಹೆಂಗಣ್ಣನ ಕಡೆಗೂ ನೋಡುತ್ತ, ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಕೈ ನಡುಗುತ್ತಿರಲೂ, "ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡುವುದರಿಂದರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಬಡೆಯ ರಾದ ದುರ್ಮುಖ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ನನ್ನನ್ನು ರಾಜದ್ರೋಹ ಮಾಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಹೇಳಬಹುದೇ ?" ಎಂದನು.

"ನಿನ್ನದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ರಾಜ ಒಂದು ಕರಡಿಗೇ ಹೆದರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಯಾವ ಬಗೆಯ ಪ್ರಭುಲಕ್ಷಣ ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕರಡಿಹೆಂಗಣ್ಣನು, ದಳಪತಿಯ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಅವನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನು ತೂಗಿ, "ಇಗೋ ಇವನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅಂಜನ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ದುರ್ಮುಖ

ರಾಜ ಯಾವ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು, ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಸೈನಿಕರೂ ನೋಡಿರಿ ! ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮಸಂದೇಹ ತೀರಿಕೊಗಲಿ !” ಎಂದನು.

ಆ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಸೈನಿಕನ ದೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ವಕ್ರದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುನೀರಿಯ ನೆರಳು ಆವರಿಸಿತು. ಅದು ತಳತಳನೆ ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದ ಮರಗಳೂ, ಅವುಗಳ ನಡುವೆ, ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಅತಿವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನೂ, ಅವನಂತೆಯೇ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಅಂಗರಕ್ಷಕನೂ ಕಂಡು ಬಂದರು. ಕೆರಡಿಯಿಂದ ಕಟುಕನಾಯಕನು ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮರಗಳ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಆನೆಯೊಂದು ಅಡ್ಡ ಬಂದು ಸೊಂಡಿರಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ನೋಡಿತು. ದುರ್ಮುಖನು ಕೆಟ್ಟದನೆಯಿಂದ ಅರಚುತ್ತ, ಆನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂಗರಕ್ಷಕ

ನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು-ಬದಿಗೆ ಓಡಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಆನೆಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಕೆರಡಿಕುಟುಕನು ಓಡಿ ಬಂದನು. ಆನೆ ಆ ಕೆರಡಿಯನ್ನು ಸೊಂಡಿರಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲು ನೋಡಿತು. ಕುಟುಕನು ಛೇಕರವಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತ ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿರಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಚಪ್ಪಗೊಡಲಿಯ ಎಟನ್ನು ಹಾಕತೊಡಗಿದನು. ಆ ವಜ್ರಿಗೆ ಸೊಂಡಿಲು ಅರ್ಧತುಂಡಾಗಿ ಜೋರಾದು ತ್ತಿರಲು, ಆನೆ ಛೇಂಕರಿಸುತ್ತ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಅಗ ಕಟುಕಕರಡಿ ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕುಳಿತು, ಕೊಡಲಿಯ ಹಿಡಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತ, “ ಆ ದುಷ್ಟದುರ್ಮುಖನಲ್ಲಿ ? ಓಡು ಅವನ ಬೆಂಬತ್ತಿ ! ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಲೆ ಕಡಿಯಬೇಕು !” ಎಂದು ಅರಚ ಹೇಳಿತು.

ಇಷ್ಟಾಗುವಾಗ ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನು ಕಾಡಿ ನೋಳೆಗೆ ಬಹುದೂರ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಕಟುಕಕರಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಆನೆ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರುವುದೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಅವನನ್ನು ದಡದ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಂಗ ರಕ್ಷಕನು, “ ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಾವು ಒಳ್ಳಾ ಬಟ್ಟೆ ಓಡುತ್ತ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮೇರೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ದಾಟಿಹೋದ ಹಾಗಿದೆ, ಇದು ಯಾವ ಪ್ರದೇಶವೋ ?” ಎಂದನು.

ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನು ಕೋಪದಿಂದ, “ ಎಲೋ ಮೂವಿನೇ, ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ರಾಜ್ಯದ ಮೇರೆ ಬೆಲೆ ಹಾಳುವಂಥಾದ್ದೇನು ?” ಎಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ದಾಟಿಯಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದನು.

ಈ ದೃಶ್ಯವು ಕಾಣುತ್ತಿರಲು ಕೆರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣನು ಸೈನಿಕನ ದೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರದಂಡದಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಿವಿದನು.

ಅವನು ನೋವಿನಿಂದ ಹಾರಿಬೀಳಲು, ಕೆರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣನು, “ ಛೇ ! ನಾನು ಹಾಕಿದ ಅಂಜನವನ್ನು

ಇವನು ಹಾಕು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಸರಿ, ಈಗ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ ದುರ್ಮುಖನು ಜೀವ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪರಾ ಯನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಿರಷ್ಟೇ? ಅವನಿಗೆ ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತ ಹಾಗೆತಾನೆ? ಈಗೇನು ಹೇಳು ವಿರಿ?" ಎಂದು ದಳವಡಿಯನ್ನೂ ಸೈನಿಕರನ್ನೂ ಕೇಳಿದನು.

ಕರಡಿಕೆಗಳಿಗ್ಲಾನ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ದುರ್ಮುಖನ ಸೈನಿಕರು ಎಕೆಂಕಲದಿಂದ "ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೆಯೇ ನಮಗನ್ನು ಶಿರಸಾಮಾನ್ಯ" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಕೈಚೂಡಿಸಿ ತಲೆಬಾಗಿಸಿದರು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಇಡ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಚಂದ್ರಶಿರಾನಗರಕ್ಕೆ ಒನ್ನಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜತ ಕೀತುರಾಜನ ಸಮಾಚಾರ ಯಾವ ತರಗತಿಯದೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ನಾಯಕ ನಾಗಿರುವವನು ಈ ಕಾಳೀವರ್ಮ! ತಿಳಿಯಿತೇ? ದುರ್ಮುಖನ ದಳವಡಿಯೇ! ನಿನಗೂ ಸಹ!" ಎಂದ ಕರಡಿಕೆಗಳಿಗ್ಲಾನ.

ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಚಂದ್ರಶಿರಾನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಬಿದ್ದು ಹಿಡುತ್ತಿದ್ದ ದುರ್ಮುಖರಾಜನನ್ನೂ, ಅವನ ಅಂಗರಕ್ಷಕನನ್ನೂ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ನಾಗಮಲ್ಲನೆಂಬ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಅನುಚರರೂ ಇದ್ದರು. ನಾಗಮಲ್ಲನು ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ, "ಎರೋ, ಮುಂದಿನ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ ಒರುವವನ ದುಕ್ಕುಗಿಸ್ತು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವನೋ ದೊಡ್ಡ ಸುಪನ್ನನಾಗಿರು ವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಒರುವವನು ಅವನ ನೌಕರನೋ ಸೈನಿಕನೋ ಇರಬೇಕು. ಇಬ್ಬ ರನೂ ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದ, ಇವರ ನಿಷೇಧಗಳಿಗಾಗಿ ಗುಡ್ಡದಷ್ಟು ಹಣ ಎಳೆಯಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಿಡಬಾರದು" ಎಂದನು.

"ಹೌದು ಹೌದು" ಎಂದರು ಇಬ್ಬರೂ. ಅವ ರಿಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಗ್ಗದ ಸುರುಳಿಗಳಿದ್ದುವು.

ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಹಗ್ಗದ ಸುರಳಿಯನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಬೀಸುತ್ತ, "ದೊರೇ! ಇವರ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜೀವದಿಂದ ಹಿಡಿಯುವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಅವರು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿರಿದು ನಮ್ಮನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎದುರಿಸಬಲ್ಲವರು. ಮೊದಲು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಈ ಹಗ್ಗದ ಉರುಳಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೇ?" ಎಂದನು.

"ಓ! ಭಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ, ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯ! ಆಕೋ, ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಕೆ ಎಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಮುಖನನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಿಡು. ಉರುಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬೀಳಲಿ, ಹಾಗೇ ಎತ್ತಿಬಿಡು ಮೇಲೆ. ಎರಡನೇಯವನ ಸಮಾಚಾರ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನೋಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದ ಚೋರ ಸಾಯಿಕ ನಾಗಮಲ್ಲ.

ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನೂ ಅವನ ಅಂಗರಕ್ಷಕನೂ ಇಂತಹ ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣು ಮುಂತ್ರಿಕ ನಿಂದಲೂ, ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕರಡಿಯಿಂದಲೂ ಅವಾಯ ಬರುವುದನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಅಪಾಯವನ್ನು ಅವರು ಊಹಿಸಿ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಟುಕ ಕರಡಿಯಿಂದಲೂ, ಹುಟ್ಟಾನೆಯಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟು ದೂರ ಓಡುವ ಆಕುರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು.

ದುರ್ಮುಖಿನ ಕುದುರೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮರದ ಬುಡದಿಂದಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾಗಮಲ್ಲನ ಅನುಚರನು ಕೈ ಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಹಗ್ಗದ ಉರುಳನ್ನು ಗುರಿನೆಟ್ಟು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿದನು.

ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಫಕ್ಕನೆ ತನ್ನ ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾವು ಬಿದ್ದು ಸುತ್ತುಕೊಂಡಿತೇನೋ ಎಂದು ಅವನು ಅದುರಿ ದೀಳುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಕುದುರೆ ವೇಗ ವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿಕೊಂಡು ಓಡಿತು. ದುರ್ಮುಖಿನು ಹಗ್ಗದ ಉರುಳಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆಯ ಲ್ಲಿದುತ್ಪಿದನು.

ವಿನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದೇ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಅವನು ಕೆಟ್ಟದನೆಯಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಿರಲು, ನೇತಾಡುತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟನು. ಯಮದೂತನೇ ತನ್ನನ್ನು ಎಳೆಯುವನೆಂದು ಅವನು ಓದ್ದಾಡು ತ್ತಿರಲು, ನಾಗಮಲ್ಲನೂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳನೂ ಕಿವಿ ಗಳು ಓಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಭೀಕರವಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತ, ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುಳಕುಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಕಳಗಿಳಿಯ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಆಗಲೇ ದುರ್ಮುಖಿನ ಅಂಗರಕ್ಷ ಕನೂ ಆ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರೂ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹಾರಿ ಗರ್ಜಿಸಿದರು.

(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

